

אהבה
נעלה
כשאני אוהב אני חי

אהבה נעלה

כשאני אוהב אני חי

אהבה נעלה

עורך: פייבי א.

© IRR-TV 2015

“אהבה צודקת זו אהבה ששואפת ליופי ואינה מסבה כאב.”

(דמוקריטוס, פילוסוף יווני).

כמה נאמר ונכתב על אהבה! ונדמה שמכל יפי האהבה האוניברסלית על האנשים לחיות בשלום ובאוויר. אבל למרות המוזיקה והשירה הערבים על האהבה הגשמית, אנחנו רואים את ההפך. בדידות, משפחות הרוסות, גירושים, שנאה, דמעות, אי-צדק ופגמים אחרים שמענים בלי חמלה את החברה שלנו.

בלי אהבה אנחנו פוגעים עמוקות בקרובים לנו ובילדינו. כן, עם הזמן הפצעים מגלידים אך נשארים עקבות מצלקות בלבנו למשך כל חיינו.

איבדנו את האהבה ונקלענו למערבולת של פחד וחוסר אונים. כל אדם זקוק לאהבה, כל משפחה רוצה להיות מאושרת. בעלים ונשים זקוקים להבנה הדדית, לתמיכה, להזדהות, לרוך, לנאמנות. רק באמצעות יחסים כאלה יכולים בני הזוג לבטא אהבה הדדית נכונה, לא רק במילים, אלא במעשים. אהבה פעילה ואמתית נותנת מעצמה ולא מצפה לשום דבר בתמורה.

רבים התרגלו רק לקבל מבלי לתת דבר בתמורה ולדרוש שיאהבו אותם. כנראה לא לימדו אותם לאהוב, והם גדלו באווירת אנוכיות ויהירות. אנשים כאלה אוהבים רק את עצמם. ייתכן והם אינם יודעים שהם חולים מאוד. הם סובלים מעצמם ומסבים כאב לאחרים. למרבה הצער, רובנו מאובחנים כמחלה הזאת ובגלל זה החברה שלנו סובלת ומדרדרת מבחינה מוסרית. מחלה זו מתפשטת מהר ועלינו לנקוט מהר אמצעים. אנחנו זקוקים לתרופה שתרפא אותנו. התרופה קיימת אבל אנחנו מסרבים ליטול אותה. אנחנו אפילו יודעים שתרופה זו יכולה לעזור, אבל אנחנו כה עסוקים שאין לנו זמן וכוחות לעזור לעצמנו. והנה, אנחנו עומדים בצומת דרכים ואיננו יודעים לאן לפנות. מישו עבד

כולם מדברים על אהבה, אבל כל אחד מבין אותה אחרת. אהבה בעינה נותרת, אין דבר שיכול להשפיע עליה, לשנות אותה. אין בה דבר מן הערמומיות. היא מטבעה נצחית.

אדם מגיב לאהבה בדרכים שונות ומבטא אותה במידה שבה התוודע אליה.

1. אהבה נמוכה מתמקדת בגוף וכנועה לרגש ההנאה, לכן יש בה משהו מעין בהמי.
2. אהבה בינונית מתמקדת הן בגוף הן בנשמה. היא כרוכה אחר הגוף ואחר יפי הנפש.
3. אהבה נעלה נובעת מנפש אצילה וטהורה, שמוקירה את נטייתה לטוב, להקרבה וליושר.

כך תיאר אהבה בדורות קודמים:

“אהבה היא מהות של טוהר-מידות. אהבה יוצאת מגדר ה”אני” האנוכי ומתמזגת עם כל היופי שטמון באדם האחר.”

(משורר אנגלי, פרסי ביש שלי).

אהבה

**"כשאתה אוהב אתה מגלה
בתוך עצמך אוצר גדול. כל
כך הרבה רוך ועדינות שאתה
מתקשה להאמין שאתה יודע
לאהוב בצורה כזו".**

(צ'יכוב).

**"אין שכר אחר על אהבה
מלבד היכולת
לאהוב חזק יותר".**

(הנרי דיוויד תורו, סופר ופילוסוף אמריקאי).

עלינו והתעה אותנו ללכת בדרך של אהבה כוזבת. אנחנו רבים,
מתווכחים, חולקים זה על זה ואובדים בשקר האהבה הכוזבת.

האהבה סבלנית ונדיבה – היא פועלת בלב טוב ואוהב
המסוגל לסלוח, לשכוח את העלבון ולנהוג בחסד.

האהבה אינה מקנאת – היא פועלת בלב טהור, חסר
אמביציות ותחרותיות. היא תמיד מסופקת במה שיש לה ומוכנה
לחלוק את הכול עם רעה.

האהבה לא תתפאר ולא תתנשא – היא פועלת בלב ענו
וכנוע, היודע לרסן את עצמו, לדכא את גאוותו ולשאוף לשרת
אחרים.

לאהבה פנים רבות – היא לא תדרוש טובת עצמה, לא תתרגז ולא
תחשוב רעה. אהבה כזו תמיד חושבת על האחר. אהבה כזו גוברת
על הרוע, על השנאה ועל הצביעות. היא מעניקה לאנשים שלוה,
שמחה, ביטחון וכוח לאהוב.

**"אין אהבה גדולה מזו שתמסור את נפשה
בעד ידידיה".**

אהבה כזו נמצאת ממש קרוב אליכם. אתם יכולים להזמין
אותה להיכנס אל לבכם ולטעום את טעם החיים החדשים, את
טעמה של אהבה אמיתית שממנה נובעים צדק, קדושה והקרבה.
תכונות אהבה כאלה מבדילות כינינו לבין בעלי החיים שפועלים
על פי אינסטינקטים בלבד.

אל תטעו, חברה רעה משחיתה מידות טובות. אנחנו יצירים
חלשים ומושחתים ונוטים יותר לרגשות מאשר להחלטות נכונות.

אהבה אינה רגש. רגשות באים והולכים. בבוקר אני מרגיש
טוב ובערב רע. בצהריים חם לי ובלילה קר לי. היום אני מרגיש
שאני אוהב ומחר כבר לא.

אהבה זו החלטה נכונה לעשות את המעשה הטוב והמוסרי
כדי לעזור הלכה למעשה לבן אדם.

עודנו בחיים, אבל איננו קיימים

מכתבה האחרון של נערה

"אות מכתבי האחרון אני מקרישה לצעירים בני ילדי, דבני
וער תמימים, ילדים וילדות. אני בטוחה שמכתב
זה ישרם דקוראים דחשוב ברצונם על החיים, דהבין דברים
רכים ודחשוב עליהם מחשב. אני בת 18. זה שתיים שנים
חולה באיידס. בבית החולים שבו אני מאושפדת ישנם כנים
ובנות כמוי שנקדעו לאותו המצב. היום השקפת עליי שונה
ושאלות רבות מיוסרות אותי: מדוע, אותם, המבוגרים הזעזעתי
אותנו? את ידעכם? מדוע רמסתי אותנו בכמות הפרעזרפיה
והסמים? בעונד ידעים עצדע על ידכם מנית והרווחתם עלדע
כספי. אתם אשמים במחלות והמוות שדעו!

אתם רציתם עלדע חוקשי. נתתם יד חופשית דהומוסקסואלים,
אתם מעדגים פרעזרפיה, מטיפים דקשרים דאו מחייבים כין
כני צד. אתם מטפחים את כל זה ומסופקים מרווח גדול.
ואנחנו מותים! אנחנו מותים דאט דאט, ואין טעם דשקר שדא
קרה דבר ושמשקי דחיות דאו עחוה אהבה, דאו יהיו דע
משפחות דאו עליד ידעים. אתם מבינים מה קרה דבור שבו
אחריכם?

מנעתם מאתנו את הידעות ודקחתם דע את
העתיד. כשאני פאשת ברחוב אנשים דקנים אני
חשה עצבון, כעס, חוסר אונים, פחד, קשוא וחוסר
יכולת דשעת דבר מה. דצערי מאוחר מדי ושזר
עלדע דמות אינע ודעים מה אהבה, אינע מבינים
מה כושה, מהו מוסר. דברים אלה אינם לעמדים
עוד בבית הספר ובחיים. אבד אתם דעתם!

אותם ח"יתם עף ילד שבעים ושמונים. אונחו דאו שיע דלד
הזה! נמות צעירים! מפוע צמה? ארכע מחבר? עכטור. אונחו
קוברים זה את זה. מפוע דאו עצרתם בעפע? דאו אמרתם דע
את האמת, דאו הגרכתם אותנו בגרף הנכונה, טובה וטהורה.
אונחו מאוה רוצים דחיות!

היום מחצות האיידס והעבאת הפכו בקרב הצעירים צמחה
מעין נצית. בעבר פחגתי מאברים והיום איני מפחגת משום
גבר. שהם פחגו ממני ואם הם ירצו "דהשתחרר" אני "אימאד"
דהם. כשהיני קטנים דאו יפעו כצב באים ידעים דעודם. חשכע
שמוצאים אותם בכרוכ ושחסיפה מכיאה אותם. הדואו' שהיני
ממשיכים דחשוב כך. איש דאו יפוט אותם בגללע. הרי
דאו הרעתם איש מאתנו כמו ידכים. סך הכל טימאתם אותנו
והשחתתם אותנו.

דימאתם אותנו כבתי ספר כמה טוב דקיים יחסי מין, אכד
דאו במרתפים אדאו בצורה מתורבתת. הראותם דע סרטם,
חיזקתם עצונים. אונסים כמוכס דאו שופטים אדאו מעודדים.
כאחרים בהם צמוספות שדטון. אותם ממשיכים דעשות זאת
עם ידעים אחרים, צעירים מאתנו עצמם. היית' אסירת תורה
היום דארתו אפס שכמטע היה חוטף מיג' את הסיגר'ה, שהיה
מוער אות' היטב כשעוד אפסר היה דהציץ אות'. אכאו עצרו
דצעירים. הפסיקו את הסיוט המתמשך הזה. חוקקו חוקים
האוסרים על פרסום פורעאפה, על סרטם פורעאפהים, סמים
ומשקאות אדכרהוצים. אותם שומעים?

אונחו אוכבים ואם אותם! כך אוכבים ידעים שטרם התחילו
דחיות. הם נתפסו ברשתות השטן, שגנב מהם את
ידעותם, פיתה אותם ברשעות והרס את עפשותיהם.

מה אנחנו מרגישים בקוראנו את המכתב של הנערה הגוססת
הזו? אולי כאב עבור צעירים כמוה שהוטעו ואיש אינו זקוק להם?
אולי כעס על החברה שלנו שמעודדת הסתאבות ואינה מעניקה
לכך כל משמעות?

ייתכן שאתם חושבים: "מגיע להם, לאלכוהליסטים, למכורים
לסמים ולזונות. שישלמו כעת על חוסר האחריות שלהם". אבל
האם האחריות היא רק שלהם? הנערה טוענת שאנחנו אשמים
במותם, אזי גם אנחנו נושאים באחריות. כולנו יודעים מה טוב
ומה רע, אבל עושים את מה שאנחנו רוצים ואת מה שכדאי לנו!

כך אנו נוהגים גם בתורת ה'. אלוהים מסר לנו בכתבי הקודש את
כללי החיים, את המדריך המוסרי שלו לחיים של שלום וכיטחון.
שלום עם אלוהים מעשיר אותנו בהתנהגות מוסרית, נותן לנו חיים
חדשים, מעמיד בפנינו מטרות חדשות, מלמד אותנו לאהוב את
רעינו, לדאוג לילדים ולהתייחס טוב לאנשים. כפי הנראה איש
לא לימד את הנערה הזו על החיים עם אלוהים: מה מותר ומה
אסור, במי לבטוח וממי להיזהר וכיצד להישמע לאלוהים ולעשות
את הכתוב בדברו. אלוהים רוצה את טובתנו. לו הכירה הנערה
את בוראה ואת מושיעה היא הייתה היום בחיים.

יש לכם שלום עם אלוהים? אם לא, אתם בסכנה. השטן העמיד
את מלכודותיו בכל מקום. המלכודות שלו הם: רוע, שנאה,
חוסר מוסריות, אלכוהול, סמים, גאווה, מתירנות מינית, ניקוטין,
תאוות הגוף, תאוות העיניים. חיים בלי אלוהים הם חיים הרוסים
שנעים במחזוריות במערכת החטא והמוות.

קורא יקר, ייתכן שאתה או מי מהקרובים לך נקלעתם למצב קשה והחטא כבל אתכם בשלשלאותיו. אל תתייאש! אל כל יכול, בורא שמים וארץ, יכול לשחרר אותך ולתת לך חיים חדשים. קרא לאלוהים והתרצה אליו, חייה על פי דברו. אם אתה מוכן לעבור את הדרך, צעד אחר צעד, מתלות קשה לחופש מוחלט – קרא בספר הזה. הספר הזה הוא בשבילך!

הנערה שחלתה באיידס כתבה: "עודנו בחיים, אבל איננו כאן".
בן אלוהים, אדוננו ומושיענו אמר:

"באתי כדי שיהיו לכם חיים, וחיים למכביר".

התרכזו לאלוהים וחיו למען כבודו!

"וכאשר מאסו דעת

אלהים נתנם האלהים

בידי דעה נמאסה לעשות

את אשר לא יעשה".

מאין נמצא מילים כדי לתאר את גדולתך,
אינך מן העולם הזה - באלוהים הוא מוצאך.
אין בך כל פחד, כל ספק, כל גאווה.
אין בך יומרה כי אם רוב חסד ואחוה.

ערכך הוא רב לא יסולא בפז,
את חזקה ואיתנה, הינך אלמז
מים רבים לא יכבוך
ונהרות לא ישטפוך.

מלאו לבכם באהבה,
למדו לתת מבלי לדרוש תמורה,
ותרו, סלחו, הקריבו.
למדו מאלוהים - החכימו!

רק אהבה תביא שינוי
רק אהבה תבעיר כל לב כבוי
רק בזכותה ישבו אחים יחדיו
רק בה נזכה כולנו לשלום נשגב.

"מדע ללא אמונה הוא צולע, אמונה ללא מדע היא עיוורת"

פרופ': המדע טוען שלאדם יש חמישה חושים כדי לחקור את העולם שסובב אותו. תאמר לי, ראית פעם את אלוהים?

סטודנט: לא אדוני

פרופ': חשת אותו פעם? טעמת אותו? הרחת אותו?

סטודנט: לא אדוני

פרופ': ואתה ממשיך להאמין בו?

סטודנט: כן אדוני

פרופ': בהתבסס על המסקנות האלה המדע יכול לטעון שאלוהים אינו קיים. אתה יכול לטעון נגד?

סטודנט: לא פרופסור. יש לי רק אמונה.

פרופ': אכן. אמונה זו אחת הבעיות העיקריות של המדע.

סטודנט: פרופסור, תאמר לי בבקשה: קור קיים?

פרופ': איזו שאלה! כמובן שקיים. אף פעם לא היה לך קר?

הסטודנטים באולם צחקו משאלת חברם לכיתה.

סטודנט: לאמתו של דבר אדוני, הקור אינו קיים. בהתאם לחוקי הפיזיקה מה שאנחנו מחשיבים כקור הוא בעצם העדר החום. ניתן לאמוד אדם או חפץ בהתאם להימצאות האנרגיה בו או העברתה דרכם. אפס מעלות הם העדר מוחלט של חום. בטמפרטורה כזו החומר כולו נעשה אינרטי ואינו מסוגל להגיב. הקור אינו קיים. המצאנו את המילה "קור" כדי לתאר את מה שאנחנו מרגישים בהעדר החום.

באולם השתרר שקט.

סטודנט: פרופסור, מה דעתך, החושך קיים?

פרופ': כמובן שכן. מהו לילה אם לא חושך?

סטודנט: אתה שוב טועה אדוני. גם החושך אינו קיים. חושך הוא בעצם העדר האור. אנחנו מסוגלים לחקור את האור אבל לא את החושך. אפשר להשתמש במנסרה של ניוטון ולהבחין בהתפרקות האור הלבן לשבעת צבעי הקשת ולאמוד את אורך הגל של כל

בזמן הרצאה באוניברסיטה שאל פרופסור שאלה את אחד הסטודנטים שלו שהובילה לשיחה מעניינת.

פרופ': אלוהים טוב?

סטודנט: כן

פרופ': השטן טוב?

סטודנט: לא

פרופ': נכון. תאמר לי, האם קיים רוע בעולם?

סטודנט: כן

פרופ': רוע נמצא בכל מקום, הלא כן? ואלוהים הוא בורא הכול. נכון?

סטודנט: כן

פרופ': אז מי ברא את הרוע?

סטודנט: הסטודנט שתק

פרופ': בעולם שלנו יש הרבה כיעור, חוצפה, מחלות. נכון?

סטודנט: כן, אדוני

פרופ': אז מי ברא אותם?

סטודנט: שוב לא השיב.

סטודנט: בדיוק. בין אלוהים לאדם יש קשר אחד – אמונה!
פרופסור התיישב ולא ידע כיצד להשיב לתלמידו.

שמו של הסטודנט היה **אלברט אינשטיין**.

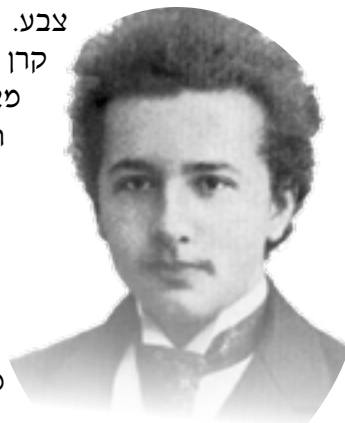
אמונה באלוהים היא החוליה המקשרת בין אלוהים לבני אדם. אמונה, אבל לא דת. אין בתנ"ך את המילה "דת" מאחר שאלוהים לא ברא דת ואינו מתקיים באף דת. הוא תמיד נמצא במערכת יחסים עם בני אדם שמאמינים בו ומצייתים לו. כתוב:

"והאמין אברהם ונחשבה לו צדקה".

לאמונה תפקיד עיקרי בחיי אדם. באמצעותה אנו מכירים את בוראנו ואת אהבתו המושלמת לבריאתו.

צבע. לא ניתן לאמוד את החושך. קרן אור שחודרת לחדר חשוך מאירה אותו. איך תדע עד כמה חשוך חלל כלשהו? אתה אומד את כמות האור באותו החלל. הלא כן? חושך הוא מושג שבו משתמש האדם כדי לתאר את המתרחש בהעדר האור.

סטודנט: תאמר לי, פרופסור, מוות קיים?

פרופ': כמובן. יש חיים ויש מוות – הפן הנגדי.

סטודנט: שוב טעית פרופסור. מוות הוא לא הפן הנגדי של החיים, אלא העדרם. התיאוריה המדעית שלך נסדקה.

פרופ': לאן אתה חותר איש צעיר?

סטודנט: פרופסור, אתה מלמד סטודנטים שבאנו לעולם מקופים. האם ראית במו עיניך את תהליך האבולוציה?

פרופ': הניד לשלילה את ראשו בחיוך. הוא הבין לאן חותר תלמידו.

סטודנט: איש לא ראה את התהליך הזה, לכן אתה יותר כהן מאשר מדען.

סטודנטים פרצו בצחוק.

יש מישהו באולם הזה שראה את מוחו של הפרופסור? שמע אותו, הריח אותו, נגע בו?

סטודנטים המשיכו לצחוק.

כנראה שלא. אז בהתבסס על עובדות מדעיות ניתן להסיק שלפרופסור אין מוח. עם כל הכבוד אליך פרופסור, איך נסמוך על דברך בהרצאות? (האולם השתתק).

פרופ': אני מניח שעליכם פשוט להאמין לי.

"אך אל אלוהים דומייה נפשי, ממנו ישועתי. אך הוא צורי וישועתי... צור עוזי מחסי באלוהים..."

(תהילים ס"ב 3-8).

אם תבקש מאלוהים לשנות את חיך בהתאם לתכניתו, תמצא את המטרה שלמענה נבראת. כלום לא יעזור לך בחיפוש הזה - לא כסף, לא מעמד חברתי, לא דעת - רק אלוהים שברא אותך. האלוהים שאמר:

"וקראתם אותי והלכתם והתפללתם אליי ושמעתי אליכם. וביקשתם אותי ומצאתם כי תדרשוני בכל לבבכם."

(ירמיהו כ"ט 13-1).

כיצד למצוא שלוה?

נניח שאתה חש פחד ואכזבה. ייתכן שאתה חושש למקום העבודה שלך או מוטרד בגלל היחסים שלך עם אדם קרוב, בגלל מצבך הכלכלי או בגלל ילדיך. איך לבד. למעשה כל אחד מאתנו נתקל בבעיות כאלה ואחרות. אנשים שמאמינים באלוהים אינם יוצאי דופן. לכולם יש קשיים אבל אלוהים נותן כוח ושלוה. הוא אומר:

"הלוא ידעת, אם לא שמעת, אלוהי עולם ה', בורא קצות הארץ, לא ייעף ולא ייגע, אין חקר לתבונתו. נותן ליעף כוח ולאין אונים עוצמה ירבה. וייעפו נערים וייגעו, ובחורים כשול ייכשלו, וקוי ה' יחליפו כוח, יעלו אבר כנשרים, ירוצו ולא ייגעו, ילכו ולא ייעפו."

(ישעיהו מ' 28-31).

תאר לעצמך שאתה בונה בית. אתה מתכנן אותו עם אדריכל, שוכר קבלן ונותן לו את תכנית הבנייה, אבל הקבלן אינו מביט בה אפילו פעם אחת. הוא עובד ללא תכנית, וזוהי טעות חמורה. הקבלן חייב לדעת היכן להניח את היסודות, לבנות את הקירות, למקם את החלונות. רק אז יראה הבית כפי שתכנן האדריכל.

דבר דומה ניתן לומר על החיים שלנו. כיצד נבנה אותם ללא תכנית האדריכל? כיצד נחיה חיים מלאי משמעות ללא התייעצות מוקדמת עם בורא שמים וארץ, עם מי שברא אותנו למען מטרותיו הנפלאות? בספר ירמיהו נאמר שמחשבות ה' ותכניותיו טובות:

"כי אנוכי ידעתי את המחשבות אשר אנוכי חושב עליכם, נאום ה'. מחשבות שלום ולא לרעה, לתת לכם אחרית ותקווה."

(ירמיהו כ"ט 11).

אך ורק באלוהים ניתן למצוא משמעות אמיתית לחיים. לכן כתב מחבר תהילים:

טעויות העבר מה לעשות?

בוא נסתכל לאמת בעיניים. לעתים אנחנו נכשלים בעברות. אנחנו עושים את מה שלא נכון לעשות: משקרים, גונבים פה ושם, מעלימים מס, אומרים משהו שאנחנו מתחרטים עליו מאוחר יותר, מרכלים, מקללים זה את זה ודואגים רק לעצמנו. במילים אחרות, אנחנו עושים כטוב בעינינו ולא שואלים מה אלוהים רוצה. אבל זוהי טעות גורלית. אורח חיים כזה מוליד מחשבות רעות, מילים קשות ומעשים שפוגעים בזולת. כל אלה נקראים בכתבי הקודש חטאים. איננו אוהבים לשמוע שאנחנו חוטאים. אנחנו מעדיפים לחשוב שאנחנו אנשים טובים ומוסריים. אבל גם אם אנחנו חושבים שאנחנו אנשים מאוד טובים, כולנו חוטאים כפי שנאמר בתהילים י"ד 3:

"הכול סר, יחדיו נאלחו, אין עושה טוב, אין גם אחד".

החטא מפריד בינינו לבין אלוהים. הנביא ישעיהו אמר:

"עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלוהיכם, וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע".

(ישעיהו נ"ט 2).

דוד המלך הכיר בטבעו החוטא:

"כי החרשתי, בלו עצמי בשאגתי כל היום. כי יומם ולילה תכבד עליי ידך, נהפך לשדי בחרבוני קיץ, סלה. חטאתי אודיעך ועוונתי לא כיסיתי. אמרתי, אודה עלי פשעיי לה' ואתה נשאת עון חטאתי, סלה".

(תהילים ל"ב 3-5).

מאז ימי בראשית מכריז אלוהים את בשורתו הטובה לעמו הנבחר. אלוהים אינו אדיש כלפינו ואינו רוצה ברעתנו. בחסדו הרב הוא מוכן לסלוח לנו. הוא דופק בעדינות על לבנו ואומר:

"דרשו ה' בהימצאו, קראוהו בהיותו קרוב. יעזוב רשע דרכו, ואיש און מחשבותיו,

וישוב אל ה' וירחמהו, ואל אלוהינו כי ירבה לסלוח".

(ישעיהו נ"ה 6-7).

תאר לעצמך שקיבלת זימון לבית המשפט על עברת תנועה חמורה. לאחר עיון בפרטי האירוע, הטיל עליך השופט קנס כספי גדול. אתה פורץ בבכי וטוען שאין באפשרותך לשלם ובתגובה עושה השופט משהו יוצא דופן. הוא יורד מכיסאו, פותח את ארנקו ומציע לשלם למענך את הקנס. האם אפשר לדחות הצעה נדיבה כזאת?

הסיפור הזה ממחיש את מה שעשה אלוהים למעננו באמצעות המשיח. המשיח עזב את מקומו, ירד ממרומים והיה לכפרה על החטאים שלנו. הוא הקריב את עצמו למעננו, ולכן הוא מוכן לסלוח לנו. באמצעות המשיח אלוהים מציע לנו את חסדו במתנה. כל מה שנדרש מאתנו הוא לפנות אליו בכל לבנו, להודות בטעויות שלנו ולעזוב את החטא, ובחסדו הרב הוא יסלח לנו וישחרר אותנו מחטא.

"שמעו דבר ה', בני ישראל, כי ריב לה' עם יושבי הארץ, כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלוהים בארץ... מי חכם ויבין אלה, נבון וידעם? כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים ייכשלו בם".

(הושע ד' 1, י"ד 10).

אהבה

אהבה אינה רגש אלא מעלה טובה. רגשות באים והולכים, אבל מעשה טוב שעשינו נחרט בזיכרון. צריך לעשות טוב כל יום, לעשות מבלי לצפות לדבר בתמורה.

פנה מקום באוטובוס לאדם קשיש. עזור לעיוור לחצות את הכביש. תן צדקה למבקש ממך וקנה אוכל לרעב. הזיקו לך? אל תזיק בחזרה. בך אנשים רעים ואל תקלל. דבר דברים בעלי טעם ולמד לחשוב באופן חיובי, כי החיים הם כמו בומרנג – כל מעשך יחזרו אליך.

זכור שבורא השמים והארץ רואה ויודע הכול! לכן מה שיזרע האדם אותו הוא יקצור. אם תזרע טוב, תקצור טוב ואם תזרע רע תקצור רע. אל תתלונן כשרע לך. במקום זאת, עשה מעשה טוב, תשקיע בדברים טובים וחיוביים ותראה כיצג לך מתחיל לחיות. הרי אפשר להיות אחרת לגמרי. כמו בדרגנוע. כולם יורדים ואתה עולה. אין דרך אחרת. יש להתקדם לעבר האור.

מחדש את כל המידע וניסיתי להבין בבירור אילו מבין ההשערות (תיאוריית דרווין או תיאוריית התכנון התבוני) יסבירו הכי טוב את המידע המדעי החדש. לא נדרש לי זמן רב להבין שתורת הדרווין, עליה נשען כל כך הרבה שנים האתאיזם שלי, לא משכנעת. היה עלי להאמין ש:

מאין נוצר הכול
מדומם נוצר חי
מאקראי נוצרה מערכת מכווננת למדי
מכאוס נוצר מידע
מהלא מודע נוצר מודע
מבלתי סביר נוצר סביר

נאלצתי להגיע למסקנה שדרוויניזם מצריך אמונה עיוורת, שלא הייתה לי. כשחקרתי את הנושא לעומק עמודי התווך של האבולוציה התחילו להתערער. למשל, בהסתמך על תהליכי טבע גרידא אי אפשר להסביר כיצד תרכובות כימיות דוממות התלכדו בפני עצמן לתא חי ראשון. נאלצתי לחפש תשובות לשאלות מדעיות שונות כדי להבין האם הן מורות על קיום הבורא או לא. להלן ההוכחות שמצאתי תוך כדי המחקר:

1. עיקרי הדברים של ויליאם ליין קרייג פשוטים אך אלגנטיים. ראשית, כל דבר קיים עם התחלה הוא בעל גורם לתכלית הקיומית שלו.
2. שנית, לעולם הייתה התחלה, מכך נסיק שיש סיבה לקיום העולם.

אחת התגליות המופלאות של המדע המודרני היא בכך שהחוקים והקבועים הפיזיקליים "איחדו כוחות" באופן בלתי

בזמנו הייתי בטוח לחלוטין שדרוויניזם מצדיק את האתאיזם שלי. נדמה היה לי שחקרתי דיו בנושא כשלמדתי ביולוגיה, גאולוגיה, אנתרופולוגיה ומדעים אחרים. ללא כל צל של ספק, הברירה הטבעית לצד השינויים האקראיים אינם משאירים מקום לאלוהים.

מאוחר יותר התחלתי לחקור מעבר לגבולות של הנראה לעין, שאלתי שאלות שקודם לכן לא צצו בראשי. חיפשתי מפתחות לפענוח המדע וההיסטוריה ותרתי אחריהם לכל מקום שאליו יובילו. לא הייתי מוכן לקראת הבאות. עובדות מדעיות באופן שיטתי ערערו את יסודות הדרוויניזם עד כדי כך שההשקפות האתאיסטיות שלי לא יכלו עוד להישען עליו.

בתום שנתיים של מחקרים מדעיים הגעתי למסקנה שערורייתית: הנתונים של העולם הפיזי שלנו מורים באופן ברור על קיום הבורא. שקלתי

יאמן כדי לאפשר את החיים עלי האדמות. פיזיקאי ופילוסוף רובין קולינס אמר: "כוח המשיכה מכוון בדיוק רב מדי". קולינס עסק במרכיבים כלתי משתנים שמראים רמה מרשימה של כיוון מדויק ועדין, כגון הבדלי המסות של הניטרונים והפרוטונים, הכוחות האלקטרומגנטיים, כוחות גרעיניים עצומים והפרמטר הקוסמולוגי הבלתי משתנה.

3. בדומה לכיוון מדויק בפיזיקה מיקום כדור הארץ ביקום וכל הכיראוגרפיה המתוכננת של תהליכים גאולוגיים וכימיים בו משתפים פעולה ביעילות מדהימה כדי ליצור מקום בטוח לבני אדם לחיות בו.

"לולא היה היקום נברא בדיוק רב לא היינו נוצרים לעולם"

אמר ג'ון קיף (אסטרופיזיקאי ועובד נאסא).

"לדעתי הנסיבות האלה מורות על כך שהיקום נברא לחיי אדם"

4. כמעט שני מטר של דג"א הנמצא בתוך כל אחת ממאה טריליון תאים של גופנו נושא בתוכו א"ב כימי בן ארבע אותיות המוסר הוראות מדויקות של מבנה כל החלבונים שמהם מורכב גופנו. בכל פעם שאנחנו מתעסקים במערכת מורכבת עקבית כגון: ספרים, סיסמת מחשב, דג"א, אנחנו יודעים שמידע מסוג זה תמיד מניח מקור חושב.

5. לדעתי יש די והותר הוכחות בתחום הקוסמולוגיה והפיזיקה כדי לאמת את ההיפותזה של תיאוריית התכנון התבוני. כל הנתונים האחרים מבססים אותה עוד יותר. הפיזיקה מצביעה על בורא בעל תבונה שנוטל חלק בחיי בריאתו. אסטרונמייה מוכיחה שהבורא מדויק, פועל במטרה מכוונת ויחד עם זאת מבטא תשומת לב ודאגה.

6. ביוכימיה וביוולוגיה מצביעים על יצירתיות הבורא. התודעה מצביעה על הגיונות הבורא, דבר שמניח את המצאותו של אלוהים בכל מקום ואת ודאות החיים אחרי המוות. מאפיינים אלה אינם מתארים את אלוהי הדאזם, שכביכול ברא את היקום ועזב אותו לנפשו. אין כאן גם תיאור הפנתאזם שלפיו אלוהים והיקום מתמזגים. גם פוליתאיזם עם ריבוי האלים ודתות העידן החדש אינם תואמים עובדות מדעיות.

עם זאת, דיוקן הבורא המבוסס על נתונים מדעיים, למרבה הפלא, תואם את תיאור האלוהים בכתבי הקודש. עבורי אמונה הוא צעד נכון בכיוון שאליו מצביעות העובדות. אבל על האמונה להיות מעבר להכרה בעובדות מדעיות והיסטוריות לקיומו של אלוהים. אמונה היא ההיענות שלנו לעובדות אלה, תקוותנו באלוהים הוא צעד שמוצדק לחלוטין על ידי המדע.

אם נחליט לקבל אותו כאלוהינו האמתי ולא נחשוב עליו כעל מושג מופשט גרידא נוכל להכיר אותו אישית, להיות אתו בקשר יומיומי ולחיות אתו לנצח כפי שהוא הבטיח. כדי שהבטחתו תתגשם בכם אלוהים מציע לפנות אליו ולהתרצות אליו, כי חטאינו מפרידים בינינו לבינו. כשזה יקרה אני בטוח שתבינו שהיקום מתנהל לא רק באמצעות חוקים פיזיקליים אלא גם רוחניים. החוקים הפיזיקליים מצביעים על בורא. החוקים הרוחניים אומרים לנו שבאפשרותנו להכיר אותו אישית, עכשיו ולעולמי עולמים.

איננו במקרה ובטעות לעולם באנו
ואין כאן אקראיות וחוסר משמעות
איננו תולדה של המקרה,
אי ודאות או התיאוריה של דרווין
אנחנו צלם אל וכתר הבריאה!

לעתים קרובות אנחנו שומעים התבטאות הבאה:
 "כפי שאדם חושב כך הוא חי". אנחנו חיים
 בחברה שמשפיעה על כל אחד מאתנו, וכדי
 לא להיראות שונים אנחנו נסחפים עם הזרם.
 במערבולת הזאת קשה לאדם להשתנות. עליו
 לעצור, לעמוד על הקרקע ולבחון את עצמו:
 אילו מחשבות מעסיקות אותי? לאן מועדות
 פניי? מה היא מטרת החיים? למען מה אני חי?
 מהי אהבה אמיתית?

**"כי לא מחשבותיי מחשבותיכם ולא
 דרכיכם דרכיי, נאום ה' כי גבהו שמים
 מארץ, כן גבהו דרכיי מדרכיכם ומחשבותיי
 ממחשבותיכם".**

(ישעיהו נ"ה 8-9).

שינויים מהותיים יתרחשו בחייך ברגע
 שהחשיבה שלך תהיה דומה לזו של אלוהים.
 רק בידו הכוח לשנות אותך. הוא רוצה ויכול
 לשנות את אורח החיים ואת תפיסת העולם
 שלך. אלוהים יכול למלא את חייך משמעות,
 לטהר אותך מחטא, להעניק לך סליחה ורצון
 להשתנות. ברגע שאנחנו נותנים לאלוהים את
 המקום הראוי לו בראש סדר העדיפויות שלנו,
 אנחנו מתחילים לראות את הדברים הנפלאים
 שהוא הכין עבורנו.

**"לכן איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל, נאום אדוני ה'. שובו והשיבו מכל
 פשעיכם, ולא יהיה לכם למכשול עוון.
 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר
 פשעתם בם, ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה.
 ולמה תמותו בית ישראל? כי לא אחפוץ
 במות המת, נאום אדוני ה', והשיבו וחיו".**

(יחזקאל י"ח 30-32).

איש אינו יכול לכרוא לעצמו לב חדש ורוח
 חדשה. גם הדת וקיום המצוות אינם יכולים

לעזור. ניתוח על טבעי שכזה יכול לבצע רק הבורא, שבמילה
 ברא את העולם ואת האדם. אם תפנה אליו תוכל לקבל לב
 חדש ולחוות שינוי עמוק. החיים שלך יכולים להשתנות!

"כי לא מחשבותיי

מחשבותיכם ולא דרכיכם

דרכיי, נאום יהוה".

מי הוא משיח ישראל?

שאלה זו העסיקה את גדולי ישראל וחכמיה בכל הדורות, במיוחד בתקופות הארוכות שעמנו סבל תחת שלטון זר ושיווע למושיע. מסיבה זו צצו לאורך ההיסטוריה לא מעט משיחי שקר. עד היום יש חילוקי דעות בעניין זהותו של משיח ישראל.

אז מי הוא באמת?

התשובה לשאלה חשובה זו מצויה בתנ"ך. האם אני מכיר את הכתובים ומקבל על עצמי את מרותם או דוחה אותם על הסף? לדוגמה, האם אני מאמין שאלוהים ברא את העולם כפי שכתוב בתנ"ך או שאני מאמין בתורת האבולוציה, בתיאוריית המפץ הגדול ובתורות אחרות המנוגדות לכתובים?

אם אני חלק מהעם הנבחר ומקבל את ההבטחות שניתנו לישראל ומאמין בסמכותם של כתבי הקודש המופנים בראש ובראשונה ליהודים, אז לא אטיל ספק בדברי הנביאים ודברי משה:

"נביא מקרבך מאחיך כמוני, יקים לך יהוה אלוהיך: אליו, תשמעון".

(דברים י"ח, 15).

במשלי שלמה אישיות המשיח מושוות לבורא השמים והארץ, הימים והאוקיינוסים. היה על בני האדם להכיר כבוראם ולדעת את שם בנו.

"מי עלה שמים וירד? מי אסף רוח בחופניו? מי צרר מים בשמלה? מי הקים כל אפסי ארץ?

מה שמו ומה שם בנו? כי תדע?"

(משלי ל' 4).

נביא גדול, בן ישראל, שלא רצה להשאיר את העם בחושך מעיד על אור גדול שיגלה אלוהים בבנו כמתנת החסד.

"ויאמר, שמעו נא בית דוד: המעט מכם הלאות אנשים, כי תלאו גם את אלוהיי. לכן ייתן אדוני הוא לכם אות: הנה העלמה הרה ויולדת בן, וקראת שמו, עמנואל...העם ההולכים בחושך ראו אור גדול. יושבי בארץ צלמוות, אור נגה עליהם...כי ילד יולד לנו, בן

המילה "משיח", נגזרת מהשורש מש"ח. הכוונה לאדם שנמשח לתפקיד מיוחד כמו למשל שאלו שנמשח למלך בידי שמואל הנביא (שמואל א' י" 1) או דוד שנמשח למלך בידי אנשי יהודה (שמואל ב' ב' 4). אלוהים הבטיח בתנ"ך לשלוח משיח מבית דוד שיושיע את עמו ואת האנושות כולה. בו יתגשמו כל נבואות התנ"ך שמצביעות על זהותו כנביא, כוהן, מלך ובן אלוהים.

"ואני נסכתי מלכי על ציון, הר קודשי. אספרה אל חוק. ה' אמר אליי, 'בני אתה, אני היום ילדתיך'".

(תהילים ב' 6-7).

"הנה ימים באים, נאום ה', והקימותי לדוד צמח צדיק, ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ. בימיו תיוושע יהודה וישראל ישכון לבטח. וזה שמו אשר יקראו, ה' צדקנו".

(ירמיהו כ"ג 5-6).

המשיח המובטח יחולל שינוי אמיתי ומהותי בכול, הן בקשר האישי שלנו עם אלוהים והן באורחות החיים שלנו.

**ניתן לנו, ותהיי המשרה על שכמו, ויקרא שמו פלא
יועץ, אל גיבור, אבי עד, שר שלום."**

(ישעיהו ז' 13-14, ט' 2, 6).

הנביא מיכה ניבא שהמשיח בן האלוהים יולד בבית לחם. מוצאו
האנושי הוא מישראל, אבל ראשיתו מלפני ראשית העולם:

**"ואתה בית לחם אפרתה, צעיר להיות באלפי יהודה.
ממך לי יצא להיות מושל בישראל, ומוצאותיו מקדם
מימי עולם."**

(מיכה ה' 1).

בורא השמים והארץ, אלוהים רב חסד, בגלל אהבתו הגדולה
נותן את היקר לו מכול כדי לתת לנו אחרית ותקווה. באמצעות
הנביא זכריה, אלוהי אברהם, יצחק ויעקב, אומר כיצד תתרחש
כפרת העם (יום כיפור). כיצד יצלבו את המשיח, בן אלוהים
היחיד, על חטאי בני האדם וכיצד יספדו עליו כמספד על היחיד
שנים עשר השבטים של ישראל:

**"ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים, רוח חן
ותחנונים, והביטו אליי את אשר דקרו, וספדו עלי
כמספד על היחיד, והמר עליו כהמר על הבכור."**

(זכריה י"ב 10).

אם אתה עדיין מטיל ספק בבוא המשיח, משה פונה אליך:
"שמע ישראל, אלוהי אבותינו מדבר באמצעותי אליכם. אני מנהיג ונותן
התורה לישראל, נביא ה', עשיתי את אשר ציווני ה' וצייתתי עד מוות.
הודעתי לכם שאחריי יבוא נביא מאת ה', אך הוא יהיה גדול ממני.
הייתי נביא גשמי והוא יהיה נביא שמימי. אני הוצאתי אתכם מעבדות
במצריים, והמשיח יוציא אתכם מעבדות החטא והמוות. הושעת את
גופכם, והוא יושע את נפשותיכם. אני, משה, אומר לכם: "שמעו לו!"
הוא משיח ישראל והמושע האמתי, פודנו. כל הנביאים שבאו אחריי
אשרו את האמת הזו והכריזו בעוז שהמשיח – הוא בן אלוהים."

**"והוא מחולל מפשעינו, מדוכא מעוונותינו...כולנו
כצאן תעינו, איש לדרכופנינו ויהוה הפגיע בו
את עוון כולנו."**

(ישעיהו נ"ג 5-6).

האם זו אגדה?

שאלו השלית, שהיה בן ישראל משבט בנימין, מורה קנאי לתורה,
יהודי לכל דבר שנימול ביום השמיני, האמין במשיח. הוא דיבר
בבית הכנסת באנטיוכיה אל אנשי ישראל: "אנשים אחים, בני
משפחת אברהם, ויראי אלוהים אשר בקרבכם. אלינו נשלח
דבר הישועה הזאת. כי יושבי ירושלים והעומדים בראשם לא
הכירוהו ובשפטם אותו מילאו את דברי הנביאים הנקראים
בכל שבת, ואף כי לא מצאו שום עילה למשפט מוות, ביקשו
מפילטוס להמיתו. כאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו,
הורידוהו מן העץ והניחוהו בקבר, אך אלוהים הקימו מן המתים.
ימים רבים נראה אל האנשים שעלו אתו מן הגליל לירושלים,
ועתה הם עדיו לפני העם. ואנחנו מבשרים לכם כי ההבטחה אשר
הובטחה לאבותינו, אלוהים קיים אותה לנו, הבנים, בהקימו את
ישוע, כמו שכתוב במזמור השני: **'בני אתה, אני היום ילדתיך'.**

ועל הקימו אותו מן המתים לבלתי שוב עוד אל שחת, כה אמר:
'אתן לכם חסדי דוד הנאמנים'. לכן נאמר גם במקום אחר:
'לא תיתן חסידך לראות שחת'. הן דוד, לאחר ששירת בדורו
לפי תכנית אלוהים, שכב ונאסף אל אבותיו וראה שחת. אבל
זה שאלוהים הקימו לא ראה שחת. על כן, אנשים אחים,
שיהא ידוע לכם כי הודות לו מוכרזת לכם סליחת חטאים.
ובכל הדברים שלא יכולתם להיצדק בהם בתורת משה, הרי
שבו נצדק כל מי שמאמין" (מעשה השליחים י"ג 26-39).

תנ"ך, מסמך יהודי היסטורי שניתן לישראל באמצעות הנביאים,
חושף בפנינו באופן ברור את אישיות המשיח. התנ"ך מכיל
שלושים ותשעה ספרים שנכתבו על ידי שלושים מחברים שונים.
בהתאם לעדויות שאנו מוצאים בו, כתיבתו נמשכה כאלף שנה.
הוא נחשב לרב מכר הגדול ביותר בהיסטוריה ותורגם למאות
שפות. איזו משמעות יש לתנ"ך בעיני עם ישראל היום? האם
אנחנו רואים בו רק ספר היסטורי חילוני המתאר את תולדות עם
ישראל או ספר בעל ערך ספרותי בלבד?

התנ"ך מעיד על עצמו שהוא הרבה יותר מספר היסטורי או
יצירה ספרותית. הוא מספר כיצד התגלה אלוהים בעבר וממשיך

להתגלות גם היום לעם ישראל ולעמים האחרים. בתנ"ך מסופר לא רק על מעשי אלוהים בעבר, אלא גם על תכניתו לעתיד. יש סיבות מוצקות לכנות את התנ"ך כתבי הקודש, ובעיני היהודים הוא היה קדוש מאז ומתמיד. כשאנחנו מתייחסים לתנ"ך כאל דבר אלוהים וחוקרים אותו ברוח זו, אירועים היסטוריים מקבלים משמעות עמוקה יותר, כמו גם הנבואות על עתידו של עם ישראל. התורה וההבטחות שניתנו באמצעות משה הופרו על ידי אבותינו, ומסיבה זו העם הופץ בעמים והוגלה לא פעם אחת. בגולה, הרחק מירושלים, דניאל התפלל לאלוהים:

"יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך. לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו. ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתי אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים. וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלוהים כי חטאנו לו".

(דניאל ט' 8-11).

אלוהים ממשיך להעניק לעמו את אהבתו וחסדו, אף על פי שאיננו ראויים לכך. הוא לא התכחש לבניו הנבחרים, וכדי להשיב אליו את עמו הוא כרת אתנו ברית חדשה בדמו של בן האלוהים. הברית החדשה משנה מהשורש את המעמד ואת החיים הרוחניים של העם.

"הנה ימים באים נאום יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה. לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאום יהוה. כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאום יהוה: נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלוהים והמה יהיו לי לעם. ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה, כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאום יהוה כי אסלח לעוונם ולחטאתם לא אזכור עוד".

(ירמיהו ל"א 31-34).

אם אנחנו באמת בוטחים באלוהים וכדברו, עלינו גם להאמין למה שעשה למעננו, בני עמו. המשיח כבר בא והגשים את

נבואות התנ"ך, אבל אנחנו התרחקנו מהשורשים שלנו, מאמיתות התנ"ך ומהמשיח שלנו. בכך אנחנו מונעים מעצמנו את ההבטחות והברכות הנפלאות של אלוהים, ואת חיי הנצח שהבטיח קודם כול לעמו ישראל.

משיח ישראל הוא נביא, גואל, מושיע, בן אלוהים, יועץ ומלך – שמו ישוע המשיח. באמצעותו כרת אתנו אלוהים ברית חדשה. לפני אלפיים שנה הוא בא, הקריב את עצמו ומת מוות משפיל כדי לכפר על חטאינו. ביום השלישי הוא קם מן המתים כדי להושיע ולהצדיק אותנו.

יש עדויות רבות על ישוע המשיח. המקור העיקרי למידע על חיי ישוע ופועלו הוא הברית החדשה. ישוע נולד למשפחה של נגר לפני כאלפיים שנה. את פועלו הוא התחיל בשנת 29 לספירה, בשנה ה-15 לשלטונו של הקיסר הרומי טיבריוס, ולפי העדות בספר לוקס הוא היה אז בן שלושים. הוא פעל שלוש שנים, ולאחר מכן נעצר ונצלל.

ישוע השאיר עקבות בלתי מחיקות בהיסטוריה האנושית. השפעתו על ההיסטוריה לא נחלשה, להפך, היא הולכת ומתחזקת עם הזמן. המשיח מיוחד בכל מובן, ובלעדיו לא ניתן להבין את ההיסטוריה האנושית.

אם כן, מדוע דווקא שמו, מכל השמות בעולם, מעורר תגובה חריפה כל כך?

הסיבה היא שישוע טען שהוא אלוהים. הוא טען שרק דרכו ניתן לבוא אל אלוהים ולקבל סליחת חטאים וישועה:

**"אני הדרך והאמת והחיים.
אין איש בא אל האב אלא דרכי".**
(יוחנן י"ד 6).

דבריו אומתו במעשיו. הוא אהב את בני האדם והקריב את חייו בעדם כאשר מת על הצלב ודמו נשפך. מי עוד מת מרצון עבורנו ולקח על עצמו את חטאינו, חולשותינו ומכאובינו?

רק אלוהים בורא העולם יכול לעשות זאת. כתבי הקודש טוענים שישוע המשיח קם לתחייה ביום השלישי. במותו ובתחייתו הוא הצדיק אותנו, שחרר אותנו מחטא ומוות ונתן לנו חיי נצח.

מה נסיק מכך? הטיעונים שלו על עצמו יכולים להיות אמת וכן יכולים להיות שקר וכזב. בואו נתבונן בעובדות. המשיח לימד בני אדם להיות ישרים ולנהוג בצדק בכל מחיר. הוא הבטיח חיי עולם שאין בהם צער וסבל ואמר שהוא יכול לסלוח לחטאינו. הוא לא היה רופא, אבל כל בתי החולים והרופאים הטובים בעולם אינם משתווים אליו ביכולתו לרפא לבבות ונפשות של בני האדם.

דבריו ומעשיו של ישוע אינם תואמים את מעשיהם ודבריהם של אנשים לא שפויים בדעתם. גם מבקרי החרפים ביותר אינם יכולים למצוא פגם בתורתו. להפך, מזכירים אותו כאישיות ללא דופי. לכן, גם טענתו שהוא המשיח המובטח, גואל ישראל וכל האנושות, היא אמת לאמיתה!

**"יהוה רועי, לא אחסר. בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות
ינהלני, נפשי ישובב, ינחני במעגלי
צדק למען שמו. גם כי אלך בגיא צלמוות, לא אירא רע,
כי אתה עימדי שבטך ומשענתך, המה ינחמוני.
תערוך לפניי שולחן נגד צוררי דישנת בשמן ראשי, כוסי
רוויה. אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יהוה לאורך ימים".**
(מזמור כ"ג).

זכור, אלוהים יודע
מחשבותיך, הוא רואה
ללבך, לכן לא די במילים
אלא בכוונת הלב. חשוב
מה יש בלבך. ישוע אמר:

"בקשו וייתן לכם.
חפשו ותמצאו. דפקו
ויפתח לכם. כי
כל המבקש מקבל,
והמחפש מוצא,
והמתדפק יפתח לו...
ואת הבא אליי לא
אשליך החוצה".

(מתי ז' 7-8, יוחנן ו' 37)

ייתכן שזה רגע של שינויים
משמעותיים בחיך, של חיים
חדשים וישועה לנפשו. פנה
לאלוהים בכנות בכל לבך, בקש חסד
וסליחת חטאים, בקש סליחה מישוע המשיח שסבל ומת בגלל
חטאך, והוא יענה לך. הוא יושיע אותך וישנה את חיך. אז יאיר
האור בלבך ואלוהים יהיה קרוב אליך.

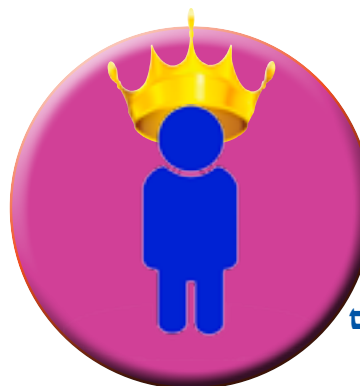
כשאתה מקבל את ישוע המשיח, אתה הופך לילד של אלוהים.
אלוהים פדה אותך. כשאתה מתוודה על חטאך לפני אלוהים,
הוא סולח לך. אולי זה מפליא אותך, אבל ישוע הבטיח שאם
תקבל אותו תמצא מרגוע לנפשו, תתחזק ותחיה אתו לנצח.

"בואו אליי כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה.
קחו עליכם את עולי ולימדו ממני, כי ענו אני ונמוך רוח.
תמצאו מרגוע לנפשותיכם" (מתי י"א 28-29).

"חזקו ידיים רפות, וברכיים כושלות אמצו. אמרו
לנמהרי לב, חזקו אל תיראו, הנה אלוהיכם נקם יבוא,
גמול אלוהים, הוא יבוא ויושיעכם. אז תפקחנה עיני
עיוורים, ואוזני חירשים תיפתחנה".

(ישעיהו ל"ה 3-5)

לפניך שני טיפוסים:

ישוע

אדם המרוכז בעצמו:

האדם מנהל את חייו בעצמו.
ישוע אינו חלק מחייו.
ריכוז עצמי מרחיק את האדם
מאלוהים

אדם המרוכז באלוהים:

האדם נותן לישוע לנהל
את חייו.
ישוע מרכז חייו.
התמקדות בישוע מקרבת
את האדם לאלוהים.

למי מהשניים אתה דומה?

מי מהם היית רוצה להיות?

ההחלטה החשובה ביותר שאתה יכול לקבל היא לחזור בתשובה
לפני אלוהים. הוא יכול לשנות אותך. לא די בכך שתסכים שישוע
המשיח הוא בן האלוהים ושהוא נשא את חטאך ומת למענך.
עליך לפתוח את לבך בפניו.

פנה לאלוהים ואמור לו שאתה מתחרט על חטאך ומבקש ממנו
למלא את חיך, שאתה רוצה להיות רצוי בעיניו. זהו צעד באמונה.

חזרה בתשובה פירושה שינוי חשיבה. אתה מותיר מאחור את כל
מחשבות העבר ומפנה גב לחיי החטא.

עדותה של עירית

44

שמי עירית, אני יהודיה ישראלית שנולדה בירושלים וחיה בארץ כבר מעל 25 שנה. נולדתי למשפחה משיחית שחינכה אותי מגיל צעיר על ערכי האמונה המשיחית ועיקריה. למדתי כמה חשובה הסליחה שאלוהים נותן לכל אדם כי האדם חוטא מטבעו וזקוק לסליחה כדי לחיות בשלום עם אלוהים.

כשגדלתי יכולתי לראות כיצד הוריי חיים בהתאם לאמונה ולא רק מלמדים עליה. ראיתי איך הם פונים לאלוהים ומבקשים עזרה, לומדים מתוך דברו ומצייתים לו, מתפללים בכנות, ואלוהים עונה בנאמנות. יכולתי לראות שזו אכן אמונה חיה ואמיתית שמאפשרת להיות בקשר חי עם בורא העולם. אבל בשלב זה עדיין לא חזרתי בתשובה באופן אישי, כי עדיין לא הפנמתי את העובדה שאני אדם חוטא. לכן גם לא ראיתי שאני זקוקה לסליחה ולחיים חדשים בנוכחות אלוהים.

כשהייתי בת 16 האמונה התחילה להיות יותר אישית עבורי, שמתי לב שאלוהים "מנער" אותי, מצביע על כך שאני אדם חוטא, וקורא לי לפנות אליו. במהלך כמה חודשים אלוהים דיבר אליי

באמצעות דברו (התנ"ך והברית החדשה). העסיקו אותי המון שאלות בנוגע לחיים, לאמונה, לאלוהים, למשמעות החיים והמוות. רציתי לדעת בעצמי אם ישוע הוא באמת מי שהוא העיד על עצמו, האם הוא הדרך היחידה לשלום עם אלוהים? האם הוא המשיח של עם ישראל? האם אין דרך אחרת? האם הוא אוהב אותי?

אני זוכרת בבירור את התקופה שבה פתאום הבנתי שאני נגועה בחטא. נגעלתי והתאכזבתי מעצמי מכיוון שראיתי שוב ושוב איך אני מנסה להיות אדם טוב אבל לא מצליחה לעמוד במשימה זו בכוחות עצמי. ידעתי בשכלי שישוע הוא אלוהים שבא לעולם וחי כמוני, אך ללא חטא. לא היה לי כל ספק שהוא המשיח המובטח ושעליו מעידים התורה והנביאים באופן ברור. הבנתי שלא ניתן לחלוק על כך שיש לי לב חוטא הזקוק לניקיון. עכשיו ידעתי זאת לא רק בשכלי אלא גם בלבי. הבנתי שעליי להחליט, ושלחלטה זו תהיינה השלכות גם על מהלך חיי.

בגיל שבע עשרה התפללתי תפילה כנה שבה התוודתי על חטאי, הודתי לישוע על כך שהיה מוכן למות לפני כאלפיים שנה על הצלב ולקום לתחייה, ובכך לסלוח על חטאי ילדיו – על החטאים שלי – ולנצח את המוות לתמיד. מסרתי לו את חיי, ביקשתי ממנו להיות אדון לבי, לכוון ולהדריך אותי בחיי ולתת לי אוזניים שמקשיבות לו, עיניים שמביטות אליו ולב שמוכן לציית לו בכל מחיר.

חיי כמשיחית מבוססים על קשר יומיומי עם אלוהים. קשר זה בא לידי ביטוי בקריאה בתנ"ך ובברית החדשה, בתפילה כדו-שיח שבו אלוהים הוא לא רק אוזן קשבת אלא גם יד פועלת ולב מוכיח, מעודד ואוהב. הקשר עמו בא לידי ביטוי גם במפגשים עם משיחיים אחרים שבהם אנחנו לומדים, מתפללים ושרים יחד. כל אלה הם כמו המים, השמש והאדמה הטובה שלהם זקוק הצמח כדי לגדול ולהניב פרי.

אני מאמינה שהשמחה השלמה והגדולה ביותר נובעת מכניעה מוחלטת לאלוהים. את השמחה הזו חוויתי ואני עדיין חווה. למות לעצמי ולשקף את ישוע המשיח בחיי החדשים, פירושם כניעה למשיח וויתור יומיומי על הרצונות שלי, על התשוקות שלי, על המשאלות והשאיפות שלי לטובת ההתענגות עליו. כך רצונו הופך לרצוני, תשוקותיו לתשוקותיי ומשאלותיו למשאלותיי.

ההיסטוריה

במשך אלפיים שנה עמנו חי בתפוצות ורק במאה העשרים חזרנו בחדס לארץ המובטחת. דרך ארוכה וקשה לקראת המטרה הרצויה העשירה עוד יותר את ההיסטוריה היהודית שלנו. אלוהים אמר שהוא יקבץ את עמו הנבחר למרות האויבים הרבים והוא קיים את הבטחתו. היום אנחנו עם חופשי וכל שנה שרים בשמחה ביום העצמאות את ה"תקווה"!

בעוברנו ב"גיא צלמוות" אנחנו מכריזים בחגיגות שהשפלה ועבדות מאחורינו. הנפש צוהלת משמחה כשאנו מביטים כיצד משגשגת ארצנו. הגענו להישגים מרשימים בתחומי המדע והטכנולוגיה. מצד אחד, בתהליך של קידמה נחלנו ניצחונות ראויים גם בארץ ובגם בחוץ לארץ. מצד שני, כעם, אנחנו מאבדים אחדות וכבוד הדדי וכבר איננו מסוגלים להבדיל בין אוצרות רוחניים לחומריים. אנחנו מתרוקנים בהדרגה מבחינה מוסרית. התחלקנו בעם לעשירים ולעניים, לאדונים ולעבדים. איננו סומכים זה על זה, לא אוהבים זה את זה, מנצלים את אחינו בדם ומאבדים את עצמנו. יצרנו אצלנו בארץ מערכת עבדות עדכנית ומכנים אותה מדינה דמוקרטית חוקית. רבים מאיתנו זועקים לשמים בבקשה לעזרה.

עשינו דרך ארוכה אל החופש, החופש ששיעבד אותנו: שקענו בהפקרות ובשחיתות. האם ניתן לכנות עולם או חברה

"חופשיים" כשכל אחד חושב רק על עצמו, כיצד להשיג את מטרתו? האם על חופש כזה חלמו סבינו ואבותינו? מה יכול להצדיק שעבוד מודרני שבו אנו חיים? שעבוד מודרני זה הוא שעבוד לחטא, וכל החוטא הוא עבד לחטא.

בכתבי הקודש כתוב:

"למען ציון לא אֲחַשֶׁה, ולמען ירושלים לא אֲשַׁקוּט, עד יצא כְּנוּגָה צְדָקָה, וישועתה כלפיד יבער".

(ישעיהו ס"ב 1).

אנחנו שומעים את קולו של אלוהים מעמודי התנ"ך שלנו. היום הוא קורא לנו אל עצמו כדי שנתרצה אליו ולא נתעקש שלא לציית ולא להאמין, דבר שהשפיע בעבר על ההיסטוריה העצובה שלנו. כדי לא לחזור על טעויות העבר עלינו לפנות לאלוהינו, ורק כשנתרצה אליו תהיה לנו ההזדמנות לחיות בשלום זה עם זה. אלוהים הוא התקווה היחידה שלנו לעמוד מול אויבינו ולהיפתר מחטאינו!

מאותה עת שבה הפר האדם את תורת אלוהים החטא אחז בו בכל הווייתו ומייסר את נפשו ללא רחם. העולם השתנה באופן קיצוני ובני אדם אינם מפסיקים לשאול שאלות. מדוע הרוע גובר על הטוב? מדוע פורצות מלחמות? מדוע נאבקות האנושות על צדק חברתי, על השלום בעולם אך העולם לא נהיה טוב יותר מכך. היכן למצוא תשובות ודרך לפייס בין אנשים?

מה קרה לאנושות? מדוע איש אינו מחפש אחר האמת? מה קרה לארצנו הקטנה, ישראל, ולעם שפעם היה שונה משאר העמים, העם שקיבל תורה מאלוהים ונבחר להיות אור לכל הגויים? מדוע אנחנו נמצאים היום במצב כה עגום? מה קרה לנו, ליהודים? רצינו להיות כמו כולם ואכן נהיינו כאלה. הבחירה בנו איבדה מכוחה למשורר אחרים, כי מבחינה מוסרית ורוחנית אין לנו מה לתת. אנחנו בעצמנו נזקקים. האם רדיפת בצע, הפקרות, שחיתות, שוחד לגמרי שולטים בלבינו ודחקו ממנו יושר, צדק, טוב לב ואהבה אמיתית? איך התדרדרנו כך ורמסנו מוסר אנושי? האם הרוע ששולט

בנו שינה אותנו כל כך, שדחקנו הצדה אידיאלים מוסריים, אדיבות וכבוד הדדי?

לבי דואב עבור עמי, שיש לו עיניים אך אינו רואה, יש לו אוזניים אך אינו שומע. הפכנו זרים זה לזה ואיבדנו את העיקר, הדבר שתמיד איחד אותנו ושמר עלינו כעם – איבדנו את האמונה.

הרי רק בכוח האמונה לשקם אדם כאישיות, להעשיר אותו רוחנית, ללמד אותו מוסר ולהחזירו לבורא שמים וארץ. האמונה עוזרת לנו להתרצות לאלוהים ונותנת כוח לחיות בשלום עם בני אדם שנבראו בצלם אלוהים. שלום בלב ושלום עם אלוהים מוביל אותנו בדרך של ענווה, של כניעה ושל ציות. תכונות הכרחיות לחיים נורמליים.

בהעדר שלום אמת ויחסי אלוהים בלב בני האדם, הם שוקעים בתאוותיהם ובגאוותם. כך היה לפני המבול: "וירא יהוה, כי רבה רעת האדם בארץ, וכל יצר מחשבות לבו, רק רע כל היום". אותו הדבר מתרחש גם היום. הרי לבו המושחת של אדם תמיד מחפש את שלו. כמה עצוב לשמוע מדי יום על גירוש, על משפחות שמתפרקות. הסיבות לכך רבות. כל אחד מחפש את אשר לו.

אנוכיות, חמדנות, תאוה, ניאוף וחטאים רבים אחרים הורסים את חיינו ואת משפחותינו. שני אנשים: גבר ואישה מתאהבים וקוראים ברית נישואים כי אינם יכולים לחיות זה בלי זה. אך יום אחד הם מרגישים כמו שני זרים החיים תחת אותה קורת גג. מה קרה לאנשים? לאן נעלמה האהבה והרצון העז להיות ביחד? האם היו אלה ריגושים, תשוקה, משחק זמני? אולי לא הונח בסיס נכון לבנות עליו מערכת יחסים? חשוב על כך, "בית שבנוי על חול", יקרוס בבוא עליו הנסיון הראשון. כך הם גם חיינו: הם קורסים בבוא עלינו ניסיונות קטנים מאחר שאין בהם את הגורם המקשר – את הבסיס האמיתי של אלוהים שהוא אמונה, שלום ואהבה!

היום רבים מצחקקים בשומעם על החיים הרוחניים. הם טוענים: "איננו צריכים דת". אתם יודעים מה? הם צודקים.

מי שאינו אוהב אינו יודע את אלהים, שכן האלהים הוא אהבה

אין ביכולת הדת לתת לאדם אמונה, שלום, לב חדש, חיים רוחניים ומערכת יחסים נכונה עם אלוהים. דת מחנכת אנשים להיות דתיים, וכל דת עושה זאת על פי הכללים והחוקים שלה. זו הסיבה שבגינה דתות העולם נלחמות זו בזו.

אבות אבותינו, אברהם, משה ודוד לא היו אנשים דתיים במלוא מובן המילה. הם הכירו את אלוהים אישית ונבדלו מאנשים אחרים באמונה חיה, באהבה לאלוהים, בורא שמים וארץ, מקור החיים והאור. הם ידעו שבקץ החיים יעמדו מול האדון ויתנו דין וחשבון על מעשיהם בעודם בחיים: האם עשו טוב או רע.

כתורה כתוב על אברהם:

"והאמין באדוני ויחשבה לו צדקה".

האמונה מובילה לאלוהים, מפייסת אותנו עם בוראנו, מעשירה בחכמה מלמעלה, מלמדת לחיות בציות לו, בשלום עם אנשים ועם עצמנו, עם ילדינו וקרובינו. אנשים שמאמינים באמת חושבים אחרת, הם מונעים על ידי הרוח ודבר האלוהים והם מפיצים שלום ואמת בעולם.

כעם כבר הלכנו בדרך של חוסר אמונה. התכחשנו למשיח ששלח אלוהים על פי הבטחותיו. במשך 2000 שנה דחינו אמתות עיקריות הכתובות בתנ"ך.

היום אין לנו זכות לחזור על אותן טעויות נוראות. אמונת ישראל האמתית קוראת לנו לחיות מחדש. זו היא אמונה במשיח, בכן אלוהים שאותו מסר אלוהים כקרבן על חטאינו. רק המשיח שאלוהים הבטיח לנו הוא הבסיס האמתי לחיים. הגיע הזמן להתכחש לחוסר האמונה שלנו ולהתרצות לאלוהים. אלוהים פונה אליך ומאייך כך להתרצות אליו,

כי רק אלוהים באמת אוהב אותך.

**הוא לא חיפש,
ובכל זאת**

מצא!

יוסי עובדיה

בגיל שש עשרה הסרתי את הכיפה הסרוגה מראשי. חסל תור הצביעות – די עם העמדת הפנים! אלך בעקבות שני אחיי המבוגרים ממני, אחקה את חברי לכיתה הנהגים מהחיים. מסיכות, עישון, שתייה – רציתי להשתתף בכל אלה. באשר לאלוהים – אם הוא בכלל קיים – אולי ברא פעם בעבר הרחוק את העולם, אך מאז לבטח שולט בו ואינו מתערב בנעשה בו. אבי לא הזדעזע כשראה אותי ללא כיפה. בעצם היה הוא האשם הראשי כמרד שלנו נגד הדת והמסורת.

נולדתי בחיפה בשנת 1960 להורים עולי תורכיה. אבי היה מוהל, משגיח כשרות ומורה לבר-מצווה. בבית הקפדנו על כשרות וחגגנו את כל חגי ישראל. אך כבר כילד הרגשתי שמשהו היה פגום. לגבי אבי הייתה הדת מקור לתעסוקה ולפרנסה – ותו לא. כלפי חוץ נהג כשומר מסורת לכל דבר, אך בבית עשה מה שנוח לו, כחילוני ממש. הצביעות הזאת הטרידה אותי. שמתי לב, שבועד שהמסורת הוחשבה לערך עליון, לא היה כל דגש על אלוהים. הוא פשוט נדחק הצידה. הדת נראתה לי כחסרה

כל משמעות רוחנית. גם בבית הספר הדתי שבו למדתי הבחנתי באותה צביעות ששררה בבית. כך גמלה בלבי ההחלטה להתפקד לכשאהיה גדול.

לאחר השירות הצבאי לקחתי תרמיל ושק-שינה ויצאתי "לחרוש" את הארץ. על חוף הכינרת פגשתי צעירה מאנגליה בשם הני. היה מה משהו אחר. גיליתי שהייתה לה אהבה עזה לישראל ולעם היהודי. "זה מאלוהים", סיפרה לי, "ישוע נטע אהבה זו בלבי. הרי הוא היה יהודי". היה לה קשר מוזר עם אלוהים, מאוד אישי. כל מה שהני סיפרה לי נראה לי מוזר ומשונה, ועם זאת עניין אותי מאוד. הני חזרה לאנגליה והמשכנו להתכתב. במכתביה סיפרה לי שוב על ישוע, שלדעתה הוא משיח ישראל. באותה עת גיליתי שאמי קיבלה ספר ברית-חדשה מצעירות שביקרו בביתנו. ניסיתי לקרוא בו. מיהו ישוע? בשלב זה התעוררה סקרנותי, ורציתי לדעת עליו יותר. תמיד שמעתי על "ישו" באור שלילי. האם זה אותו האיש? מי היה? מה לימד? מדוע נתנו לו הרבנים כינוי גנאי שכזה?

עבדתי זמן מה בבית חולים בחיפה. שם פגשתי בחורה מאמינה בישוע שהזמינה אותי לקהילה שלה. התקופה הייתה תקופת חג הפורים, ונערך שיעור אודות מגילת אסתר והקשר בינה לבין הברית החדשה וישוע. התרשמתי לטובה מהשיעור. אחר כך מישהו התפלל תפילה כנה, בעלת רגש. היא השפיעה עליי מאוד. תפילות בסיגנון זה היו כה שונות מהתפילות מהסידור אליהן הורגלתי בילדותי. אין לי ספק שיש דתיים שמתפללים בכוונה גדולה וברגש, אך יותר שכיחה התופעה עליה כתב ישעיהו הנביא: "ויאמר ה', יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני, ולבו רחוק ממני, ותהי יראתם אותי מצוות אנשים מלומדה." כאן בתפילה ששמעתי היה קשר חי ואישי עם האלוהים. המתפלל דיבר אל מישהו חי וקיים ושומע תפילה.

טסתי לבקר את הני באנגליה. ביתה שימש לי כבסיס לטיולי. מדי פעם ביקרתי עם חבריה בקהילה אליה השתייכו. הרגשתי משיכה עזה לאמונתם, אך היססתי. "זה לא בשבילך, יוסי", אמרתי לעצמי, "אתה יהודי וישראלי וחילוני. אתה אפילו לא מאמין באלוהים, אלא רק בעצמך. עזוב את השטויות האלה."

בצבא למדתי לסמוך רק על עצמי ועל כוח הרצון שלי. מנגד, ניקרה במוחי המחשבה, שאולי אלוהים בכל זאת קיים? עסקתי הרבה בשאלה זו. ניסיתי לבקש מאלוהים אות על קיומו. באחד הימים פגשתי בנסיבות מוזרות בחור מאמין בישוע וניהלתי איתו שיחה ארוכה לתוך הלילה. "אלוהים לא יוכיח לך שהוא קיים", טען, "הוא מצפה ממך שאתה תעשה צעד ראשון של אמונה לקראתו". לא הסכמתי אתו אך מאותה עת התפתח בי מאבק פנימי עז. "יוסי, עזוב את השטויות, ארוז את החפצים והסתלק מכאן מהר", אמר לי חלק אחד מאישיותי. "לא, חכה, דווקא כאן מצאת משהו שאולי לא חיפשת במודע, אך בכל זאת מצאת! זה הרי מה שלבך בעצם כמה לו", אמר לי קול אחר. נזכרתי בכל מיני צירופי מקרים שהביאו אותי למצב בו הייתי כעת. הדברים קיבלו משמעות שלא הייתה להם קודם לכן. עיניי נפתחו לראשונה.

באפריל 1983 פניתי אל אלוהים בתפילה. ביקשתי שישוע ייכנס אל חיי, יסלח לחטאיי ויעזור לי להאמין בו. פתחתי לפניו את הדלת – והוא נכנס וכא אל לבי. מאותו ערב חל בי שינוי. עדיין נותרו דברים רבים שלא הבנתי כשורה, אך מאותה עת ידעתי בביטחון, שאלוהים קיים ושישוע הוא המשיח אשר מת בעד חטאיי. שמתי לב שנהייתי סבלני יותר וסלחן יותר. הבנתי שישוע מת כקרבן על חטאי ושדרכו יש לי קשר אישי וישיר אל אלוהים.

חזרתי הביתה וסיפרתי על אמונתי להוריי. אבא קיבל את זה קשה מאוד והפסיק לדבר איתי. היו גם חברים שניתקו עמי מגע. אכן נקראתי לשלם מחיר כדי להיות תלמידו של ישוע, אך גם מצאתי חברים אחרים, אחים ואחיות לאמונה שמילאו את החלל שנוצר.

יום אחד פגשתי את רונית, בחורה ישראלית יוצאת קיבוץ ומאמינה כמוני. התיידדנו, ובסופו של דבר

החלטנו להתחתן. סיפרתי לאמא שאני רוצה להביא את רונית הביתה כדי שתכיר את המשפחה וגם כדי לקבל את ברכתו של אבא לנישואינו. אבא התפלא מאוד. מה פתאום אני מתחשב בו? הסברתי לו, שאני מכבד אותו ורוותה את הסכמתו. אבא הסכים והתרשם מאוד מרונית. לפתע חל בו שינוי. אבא פתאום החל שואל שאלות! יכולתי להסביר לו על ישוע מבלי שיתרגז. אלוהים שוב יצר בינינו קשר טוב וחם.

היהדות הרבנית, כמו דתות אחרות, מנסה לשנות את האדם מבחוץ, על ידי קיום מצוות וטקסים, בתקווה שגם הפנים ישתנה בהדרגה. האדם בכוחות עצמו מתאמץ לזכות בברכת אלוהים, בשינוי הטבע האנושי החוטא ובחיי הנצח. אך זהו ניסיון עקר וחסר תקווה. ישוע מציע פתרון פשוט. הוא אומר:

"תנו לי את לבכם. את כל העבודה אני כבר עשיתי למענכם. קרבני מזכה אתכם בסליחת החטאים, בישועה, בלידה מחדש, בשינוי הלב מבפנים".

הוצאת מילה רעה מהפה והבערת אש גדולה. אתה סוכל והנפש מתייסרת. הרי מילה היא לא ציפור. ברגע שיצאה לא ניתן להחזירה.

אנשים יש לאהוב ולא לשפוט. צריך לדבר בטובתם ולשבחם. מילה טובה מחייה. במילה טובה תרוויח לעצמך חברים, ובמילה רעה תרכוש אויבים. התייחס לבני אדם באנושיות, ברך אותם והם ישאפו כלפי מעלה עד לרף שאתה הצבת להם. אהוב את רעך כמוך ותקיים את תורת האהבה. תמיד טוב לאהוב: את ארצך, את הטבע, את בעלי החיים, את ביתך, את אשתך, את ילדיך, את הסובבים אותך. בכך מסתכם האושר האנושי.

**כך תרצה את אלוהים.
זכור זאת!**

כשאני רואה סביבי רק את הרע ושופט – הרע הזה הוא בתוכי. אם אני אומר, "האיש הזה הוא גנב", משמע שאני בעצמי גנבתי, אם לא חמש מאוד דולר אזי מסמר. אל תשפוט אנשים לעולם, כי במשפט שאתה שופט ישפטו אותך. בחן את עצמך ושמור על לבך מצביעות ושקר ותחיה שנים רבות.

לשון היא אויב האדם.

הכוח להשתנות

אנחנו חיים בעולם שבו רבים רואים את העתיד באור שלילי. אנחנו חושבים שלא יושם סוף לבעיות של פשע, אלימות, חוסר יציבות כלכלית, הנהגה פוליטית חלשה וסבל אנושי. אבל המשיח נותן לנו תקווה. הוא מגדיר את הצורך הבסיסי שלנו – להתרצות לאלוהים, ובזכות המשיח זה אפשרי.

אחרי שגילינו את זהותו של המשיח נוכל להגיע למטרתו העיקרית של הספר **"הכוח להשתנות"** - להכיר את המשיח שכתבי הקודש מספרים על לידתו, תורתו, מותו ותחייתו. בספר הזה תגלה שאלוהים מציע לכל אחד מאתנו אהבה, סליחה וחיים חדשים.

העמודים הבאים יעזרו לך ללמוד על המשיח ולחוות את כוחו באופן אישי.

אלוהים ברא אותך. הוא אוהב אותך ורוצה שתחיה אתו לנצח.

**"כי כה אהב אלוהים את העולם עד כי נתן
את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו,
אלא ינחל חיי עולם".**

(יוחנן ג' 16)

**"כי אנוכי ידעתי את המחשבות אשר אנוכי
חושב עליכם, נאום ה'. מחשבות שלום ולא
לרעה, לתת לכם אחרית ותקווה".**

(ירמיהו כ"ט 11).

ישוע בן האלוהים בא כדי שכל אחד מאתנו יכיר את אלוהים
ויוכל להתקרב אליו.

**רק הוא יכול לתת
משמעות לחיך.**

המשיח אמר:

**"ירושלים, ירושלים,
ההורגת את הנביאים והסוקלת את
השלוחים אליה,
כמה פעמים חפצתי לקבץ את בנייך
כתרנגולת המקבצת את אפרוחיה תחת
כנפיה,
ולא רציתם".**

"...ואהבת עולם אהבתיך,

על כן משכתיך חסד...

כי כה אמר ה',

**רנו ליעקב שמחה, וצהלו בראש הגויים.
השמיעו, הללו ואמרו, 'הושע ה' את עמך,
את שארית ישראל!'"**

(ירמיהו ל"א 7,3).

משמעות המושג "חטא" הוא עברה, פשע, הפרת חוק, טעות, כישלון, החמצה.

בכתבי הקודש כתוב שתוצאות החטא הן ניתוק מאלוהים ומוות.

"שכר החטא הוא מוות".

(האיגרת אל הרומים ו' 23).

"...כשם שעל ידי אדם אחד בא החטא לעולם ועקב החטא בא המוות, כך עבר המוות לכל בני אדם,

משום שכולם חטאו".

(האיגרת אל הרומים ה' 12).

תהום פעורה בינינו לבין אלוהים בגלל חטאינו. כל עוד ננסה לגשר על התהום הזאת בכוחות עצמנו, ניכשל. לא נצליח להגיע לאלוהים, למצוא משמעות לחיים ולהגיע לשלמות באמצעות מעשים טובים או התעמקות בפילוסופיות למיניהן.

אנחנו זקוקים לאלוהים כי בינינו לבין אלוהים יש תהום שנקראת חטא. שלמה המלך הבין היטב את מהות הבעיה ולכן אמר בתפילתו:

"כי יחטאו לך, כי אין אדם אשר לא יחטא..."

(מלכים א' ח' 46).

אלוהים רוצה שנלך בדרכיו, אבל אנחנו רוצים לעשות הכול בדרך שלנו. אנחנו עקשנים ואנוכיים, לעיתים קרובות איננו מקיימים את הבטחותינו, וגם אם אנחנו מתאמצים אנחנו נכשלים.

כל זה מכונה בכתובים

"חטא".

ישוע המשיח לא רק מת כדי לכפר על חטאינו, הוא גם קם מן המתים. בכך הוא הוכיח שהוא בן אלוהים שנתן לנו חיי עולם.

לא די שנדע על תכניות אלוהים, מטרותיו ופועלו. עלינו להכיר במה שישוע עשה למעננו ולפנות אליו בכל לבנו. רק הוא יכול להושיע אותנו ולשנות את חיינו.

כשאנחנו מבינים שכן האלוהים מת למעננו והוכיח את אהבתו כשמסר את חייו בעדנו, יש לנו העוז לבוא לאלוהים ולזכות בשלום ובשלוות נפש.

האמונה מאפשרת לנו להיות ילדי אלוהים.

"ראו איזו אהבה נתן לנו האב

להיקרא ילדי אלוהים!"

(איגרת יוחנן הראשונה ג' 1).

האמונה מקנה לנו ביטחון באלוהים הבלתי נראה, הנותן גמול לדורשיו.

"מתוך אמונה ציית אברהם בהיקראו לצאת אל מקום שהיה עתיד לקבל לנחלה, והוא יצא מבלי לדעת לאן ילך. מתוך אמונה התגורר בארץ ההבטחה כגר בארץ זרה, בשבתו באוהלים עם יצחק ויעקב אשר ירשו עמו את אותה ההבטחה, כי חיכה לעיר שיש לה יסודות, שאדריכלה ומקימה הוא האלוהים".

(האיגרת אל העברים י"א 8-10).

"כאשר גדל משה, מתוך אמונה סירב להיקרא בן לבת פרעה ובחר להתענות עם עם אלוהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא... באמונה עזב את מצרים ולא פחד מזעם המלך, כי עמד בעוז כרואה את מי שאיננו נראה".

(האיגרת אל העברים י"א 24-25, 27).

אמונתם של אברהם ושל משה לא הייתה פרי דימונם בלבד. היא הייתה הכוח שהניע אותם כנגד כל הנסיבות. אמונה היא מתנת אלוהים, מתנה שקיבלנו בחסד ולא משום שמגיע לנו. אברהם ומשה התקרבו לאלוהים לא בזכות מעשיהם אלא בזכות האמונה. שהוא נתן להם. הם עשו דברים שניתן לעשותם רק בכוח האמונה.

"מעמל נפשו, יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים, ועוונותיו הוא יסבול".

(ישעיהו נ"ג 11)

לאורך כל ההיסטוריה, מאז החטא של אדם וחוה בגן עדן, חשף אלוהים את החטא, את חוסר השלמות של האדם ואת הרוע האנושי. לבנו החוטא התרחק מאלוהים כמרחק המזרח מהמערב. אנחנו נודדים בעולם כצאן ללא רועה, ורק בזכות חסד אלוהים, באמצעות המשיח, רועה נפשינו, הציל אותנו אלוהים מן החטא. כשם שהדם שמשחו בני ישראל על משקופי בתייהם במצריים הציל אותם ממכת הבכורות, כך דמו של המשיח, שנשפך עבורנו, מושיע אותנו ממוות נצחי ומעניק לנו שלום עם אלוהים.

הדרך היחידה להגיע לאלוהים היא להאמין בישוע המשיח. ישוע אמר:

"...אני התחייה והחיים. המאמין בי יחיה גם אם ימות. וכל מי שחי ומאמין בי לא ימות לעולם..."

(יוחנן י"א 25-26).

באמונה הצביעו הנביאים על בואו של המשיח בן האלוהים.

"המאמין בבן האלוהים העדות נמצאת בקרבנו. מי שאינו מאמין לאלוהים שם אותו לכוזב, מפני שלא האמין בעדות אשר העיד אלוהים על בנו".

(איגרת יוחנן הראשונה ה' 10).

לקבל את המשיח פירושו להאמין שישוע הוא בן האלוהים, ולאפשר לו לשלוט בחיינו כדי להפוך אותנו לבריאה חדשה.

ההחלטה החשובה ביותר שאתה יכול לקבל היא לחזור בתשובה לפני אלוהים. הוא יכול לשנות אותך. לא די בכך שתסכים שישוע המשיח הוא בן האלוהים ושהוא נשא את חטאך ומת למענך. עליך לחזור בתשובה מכל הלב על כל חטאך בשם ישוע.

פנה לאלוהים ואמור לו שאתה מתחרט על חטאך ומבקש ממנו למלא את חייך, שאתה רוצה להיות רצוי בעיניו. זוהי אמונה שנותן אלוהים בשם ישוע המשיח.

חזרה בתשובה פירושה שינוי חשיבה. אתה מותיר מאחור את כל מחשבות העבר ומפנה גב לחיי החטא.

זכור, אלוהים יודע את מחשבותיך, לכן המילים אינן חשובות. חשוב מה יש בלבך. אלוהים אומר:

"בקשו וייתן לכם. חפשו ותמצאו. דפקו ויפתח לכם. כי כל המבקש מקבל, והמחפש מוצא, והמתדפק יפתח לו... ואת הבא אליי לא אשליך החוצה".

(מתי ז' 7-8, יוחנן ו' 37).

ייתכן שזה רגע של שינויים משמעותיים בחיך, של חיים חדשים וישועה לנפשך. פנה לאלוהים בכנות בכל לבך, בקש חסד וסליחת חטאים, בקש סליחה מישוע המשיח שסבל ומת בגלל חטאך, והוא יענה לך. הוא יושיע אותך וישנה את חיך. אז יאיר אור בלבך ואלוהים יהיה קרוב אליך.

כשאתה מקבל את ישוע המשיח, אתה הופך לילד של אלוהים. אלוהים פדה אותך. כשאתה מתוודה על חטאך לפני אלוהים, הוא סולח לך. אולי זה מפליא אותך, אבל ישוע הבטיח שאם תקבל אותו תמצא מרגוע לנפשך, תתחזק ותחיה אתו לנצח.

"בואו אליי כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה. קחו עליכם את עולי ולמדו ממני, כי עניו אני ונמוך רוח. תמצאו מרגוע לנפשותיכם".

(מתי י"א 28-29).

"חזקו ידיים רפות, וברכיים כושלות אמצו. אמרו לגמהרי לב, חזקו אל תיראו, הנה אלוהיכם נקם יבוא, גמול אלוהים הוא יבוא ויושעכם. אז תפקחנה עיני עיוורים, ואוזני חירשים תיפתחנה".

(ישעיהו ל"ה 3-5).

תהליך הגדילה

אחרי שביקשתי מאלוהים לסלוח לי
ולשנות את חיי, האם אני יכול לנהל
ככוחות עצמי אורח חיים שיהיה
רצוי בעיניו?

האמונה מתבססת על
יחסים אישיים עם
אלוהים, ולא על
מעשים טובים
או על מילים
נכונות.

סביר להניח
שבתחילת
הדרך יהיו לכם
הרבה שאלות ואפילו
ספקות.

בפרקים הבאים תמצאו
מענה לחלק מהשאלות.

**"ה'! חקרתני ותדע. אתה ידעת
שבתי וקומי. בַּנְתָּ לרעי מרחוק.
אורחי ורַבְעִי זְרִיתָ, וכל דרכי
הַסַּפְנָת. כי אין מילה בלשוני,
הן ה' ידעת כולה. אחור וקדם
צִרְתָּנִי, וּתְשֶׁת עליי כפך.
פליאה דעת ממני, נשגבה, לא
אוכל לה..."**

**כי אתה קנית כליותיי, תסופני
בבטן אמי. אודך על כי נוראות
נפִלִיתִי, נפלאים מעשיך ונפשי
יודעת מאוד".**

(תהילים קל"ט 2-6; 13-14).

אלוהים יענה בשמחה על תפילתך משום שהוא הקריב את בנו כדי לכפר על חטאינו. כשאנחנו מתוודים בכנות על חטאינו, הוא סולח לנו.

"אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה. אשרי אדם לא יחשב ה' לו עוון, ואין ברוחו רמייה".
(תהלים ל"ב 1-2).

בן האלוהים, ישוע המשיח, שילם בדמו ופדה אותנו מחטאינו. הוא עשה אותנו ראויים בעיני אלוהים.

"והתענג על אדוני וייתן לך משאלות לבך".
(תהלים ל"ד 4).

אם תבקש מאלוהים בכנות לתת לך לב חדש וטהור, הוא יענה לך. הוא מבטיח שאת מי שיבוא אליו הוא לא ידחה.

"כי כל המבקש מקבל, והמחפש מוצא, והמתדבק יפתח לו".
(מתי ז' 8).

אלוהים מקנה לך זכות להיות בנו. בדברו נאמר:

"אבל לאלה אשר קיבלו אותו, המאמינים בשמו, נתן תוקף להיות בנים לאלוהים. לא מדם ולא מחפץ הבשר נולדו, אף לא מחפץ גבר, כי אם מאלוהים".
(יוחנן א' 12-13).

התחדשות

להיוולד מאלוהים פירושו לקבל לב חדש ולהצטרף למשפחתו של אלוהים. מרגע שפתחת את לבך לאלוהים הוא לא יעזוב אותך לעולם.

לב חדש פירושו חיים חדשים! עכשיו יש לך הזדמנות להתחיל בחיים חדשים, בחיים רוחניים. אלוהים יעזור לך. הוא יחזיק בידך כפי שאב מחזיק ביד בנו, כדי שלא תלך לאיבוד. ככול שתתקרב לאלוהים הוא יטפח בך יותר ויותר תכונות חדשות. דבר אתו בתפילה, שפוך את לבך לפניו, הודה לו על הישועה שנתן לך ובקש את ברכתו יום יום.

אילו שינויים מחולל אלוהים?

כדי שיתרחשו שינויים משמעותיים כמו שינוי בחשיבה, בהתנהגות ובמעשים, לא די בחינוך טוב או דתי. האדם זקוק להתחדשות הלב.

התורה מגדירה את מצבם של החוטאים במילים אלה:

"וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ, וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום".
(בראשית ו' 5).

הפסוק מצביע על בעייתנו העיקרית ועל מקור הרוע - לב האדם. יש אנשים שגישתם לחיים חיובית והם משתדלים לרצות את הזולת. אחרים בוחרים להיות דתיים ולקיים מצוות. אבל גם אלה וגם אלה אינם יכולים לשנות את לבם. כל האנושות סובלת ממחלת הלב שאינה ניתנת לריפוי. עם בעיה כזאת צריך לפנות לאלוהים. עלינו להכיר בטבע החוטא שלנו ולבקש מאלוהים:

"לב טהור ברא לי אלוהים, ורוח נכון חדש בקרבי".
(תהלים נ"א 12).

מאבק בספקות

ברגע שתחליט ללכת בדרך אלוהים, סביר להניח שיתעוררו בלבך ספקות. ייתכן שכבר מחר לא "תרגיש" שאתה מאמין. אבל זכור: הרגשות שלנו אינם יציבים. הם מושפעים מהנסיבות, מהאנשים הסובבים אותנו, ממצב בריאותנו, ממזג אוויר וכו'. אל תיתן ליחסים שלך עם אלוהים להיות תלויים ברגשות. להפך, בְּטַח באלוהים ובאמיתות של כתבי הקודש. הגה בדבר אלוהים כל יום כדי שלבך יתמלא אמונה, אהבה, טוב לב וחסד. כך תישמר מפני השפעתו המושחתת של העולם.

מסקנות

אמונתך באלוהים הבן מקנה לך זכות להתקרב אל אלוהים האב. עכשיו גם אתה בנו. הוא סלח לך על חטאיך, נתן לך חיים חדשים כאן עלי אדמות, והבטיח לך חיי נצח לאחר המוות. הוא לעולם לא יאכזב או יזניח אותך. כשיתעורר בלבך ספק, בטח בדבר אלוהים ואל תיכנע לרגשות.

לאהוב, משמע להפוך את
עולמנו לטוב יותר. אם הינך
בתחתית, אין לך לאן להתדרדר
אלא רק לעלות למעלה. חיי
אדם הם כמו קרן אור. לאדם
יש התחלה ואין לו סוף. הגוף
מת אבל הנפש ממשיכה
לחיות. "ויצר יהוה אלוהים את
האדם, עפר מן האדמה, ויפח
באפיו נשמת חיים; ויהי האדם
לנפש חיה". כך אמר אלוהים
ומשה כתב.

לב טהור ברא
לי אלוהים

עדוּתוֹ שֶׁל גִּדְעוֹן

נולדתי בהרצלייה בשנת 1956. גדלתי במשפחה מסורתית מרקע ספרדי. אבי היה מפקד תחנת כיבוי אש ואמי הייתה עקרת בית. למדתי בבית הספר היסודי בהרצלייה ובגיל שלוש עשרה עברתי ללמוד בבית הספר הטכני של חיל האוויר בחיפה. עד גיל שמונה עשרה נהגתי לנסוע בחופשים לנואיבה שבסיני ולהתגורר שם. בילדותי גרנו בשכונת נווה ישראל בהרצלייה שנחשבה אז לשכונת מצוקה. שם גדלתי בתנאים קשים ומגיל צעיר התחלתי גם אני לעסוק בפשע ועבריינות. גנבתי רכבים עבור אנשים אחרים תמורת כסף, מכרתי סמים והשתמשתי בהם בעצמי. חיי סבבו סביב הפשע.

בגיל שמונה עשרה התגייסתי לצבא אך סירבתי להתגייס לחיל האוויר ולכן נכנסתי לכלא לארבעה חודשים. לאחר שהשתחררתי מהכלא הצטרפתי ליחידת צנחנים. במסגרת השירות נשלחתי לעזה, ובמלחמת שלום הגליל נשלחתי ללבנון. בעקבות מה שעברתי וראיתי בזמן שירותי בצה"ל, התעוררו בי שאלות רבות לגבי היחסים שבין יהודים לערבים, הקיום שלנו כעם יהודי ועוד שאלות חשובות אחרות שרציתי עליהן תשובות.

בשנת 1977, יום לאחר שחרורי מצה"ל נסעתי לסיני. כאשר ירדתי מהאוטובוס בנואיבה, ניגש אלי בחור ונתן לי את הספר

שלמה המלך מנגד תיאור את התהליך הנגדי של חיי האדם:

"וישוב העפר על הארץ כשהיה, והרוח תשוב אל האלוהים אשר נתנה.

הבל הבלים אמר הקוהלת, הכל הבל".

(קוהלת י"ב 7-8),

"סוף דבר, הכל נשמע: את האלוהים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם. כי את כל מעשה האלוהים יביא במשפט, על כל נעלם".

(פס' 13-14).

הסק מסקנות וחיי נכון. אהוב כל יום ועשה את הטוב. שאף תמיד לעשות טוב יותר משעשית אתמול. עם הזמן הכל הופך להרגל. כך נתרגל לאהוב ולעשות את הטוב. הלוואי שבזכותנו נהיה לאנשים שנועים לשהות בקרבתם.

והוא אמר לי שהוא מאמין שישוע הוא משיח ישראל המובטח. המשכתי להיאבק ולהתנגד אבל יוחנן המשיך להראות לי נבואות בתנ"ך המדברות על הכרית החדשה כמו למשל ירמיהו (31:10).

"הנה ימים באים נאום יהוה, וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה".

וכך, לאחר חקר רב בתנ"ך ובכרית החדשה, בספטמבר 1979, הגעתי למסקנה שישוע הוא משיח ישראל וקיבלתי אותו כמושיעי וגואלי.

מאז השתנו חיי. לא חיפשתי עוד את עולם הפשע אלא חיפשתי כיצד אוכל לעזור לאנשים. בשנת 1984 עברתי לגור בתל-אביב והתחלתי לעבוד בחברת מחשבים. כעבור שש שנים התחתנתי ונולדו לנו שני ילדים. כיום אני וביתי עובדים את אלוהים וחיים חיי אמונה במשיח ישוע.

"מלאכים בקרבות הרחוב". לקחתי את הספר, שמתי אותו בתיק והשתקעתי לתקופה מסוימת בסיני. לאחר מכן נסעתי לטיול ממושך בחו"ל ובשנת 1979 חזרתי לישראל, ומיד ירדתי לסיני.

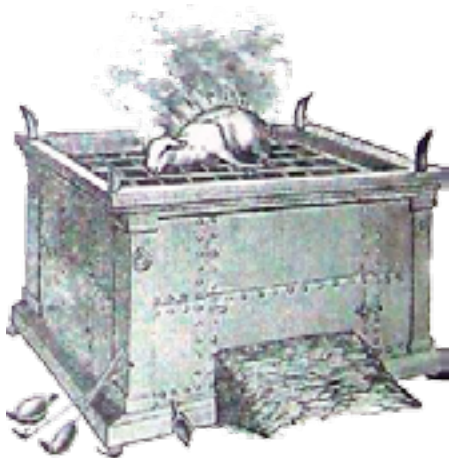
הפעם קרה בסיני דבר שמעולם לא ציפיתי שיקרה. פגשתי בחור בשם יוחנן שהתחיל לדבר אתי על האמונה במשיח ישראל. בהתחלה התנגדתי נמרצות, ועקב שיחותינו התעוררו ויכוחים על מי הוא אלוהים ומי הוא המשיח. אז התחיל יוחנן לדבר על נבואות התנ"ך. החלטתי לקרוא בעצמי את הנבואות בתנ"ך הקשורות למשיח והופתעתי ממה שגיליתי. לדוגמה, בספר מיכה כתוב:

"ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה, ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאותיו מקדם מימי עולם".

(ה' 1).

כשקראתי את הנבואה הזאת ורבות אחרות, עלתה בי השאלה מי הוא המשיח והיכן הוא. שאלתי את יוחנן מי הוא לדעתו המשיח שעליו מדובר בנבואות האלו,

הבסיס לסליחת חטאים ולאהבת אלוהים

אלוהים הוכיח את אהבתו אלינו בכך שהקריב את בנו למעננו. במותו אפשר לנו ישוע להתפייס עם אלוהים ולקבל סליחת חטאים.

”האלוהים אשר דיבר מקדם פעמים רבות ובדרכים רבות אל האבות ביד הנביאים, דיבר אלינו באחרית הימים האלה ביד הבן אשר שם ליורש כול, ובידו גם עשה שמים וארץ. הוא זוהר כבודו וצלם עצמותו ונושא כול בדברו רב הגבורה, ולאחר שעשה טיהור חטאים ישב לימין הגדולה במרומים.”

(האיגרת אל העברים א' 1-3).

פרק נ"ג בספר ישעיהו מספר על המשיח באופן החד והברור ביותר. קשה מאוד לקרוא את הפרק הזה בלי לחשוב על ישוע. בפרק הזה מראה לנו הנביא את חסדו הרב של אלוהים שהקריב למעננו את בנו. המשיח נשא את חטאינו, את החטאים שלפי התורה מרשיעים אותנו. בעבר הקריבו קרבנות כדי לכפר על חטאים. לאחר שישוע המשיח הקריב את עצמו למעננו, דמו מטהר אותנו מכל חטא אחת ולתמיד.

דע את אהבת אלוהים ואת סליחתו

מישהו עקף אותך על הכביש, חבר לכיתה העליב אותך, ובתגובה אתה מתפרץ, מקלל, צועק ויוצא מגדרך. ייתכן שאתה מתמודד עם פיתויים אחרים כמו שקרים, רכילות או תאוה מינית. כל אלה מרחיקים אותך מאלוהים.

כשאתה חוזר להרגליך הישנים ולטעויות העבר, אל תיבהל. אלוהים הבטיח שאת הבא אליו הוא לא ישליך החוצה (יוחנן ו' 37). אבל זכור שהחטא מרחיק אותך מאלוהים. לכן אנחנו זקוקים לסליחתו יום יום.

”לכן אל ימשול החטא בגופכם בן התמותה ואל יכניע אתכם לתאוותיו...”

ואל תידמו לעולם הזה, כי אם השתנו על ידי התחדשות הדעת כדי שתבחינו מהו רצון אלוהים, מהו הטוב והרצוי והמושלם בעיניו.”

(האיגרת אל הרומים ו' 12, י"ב 2).

**כאשר אלוהים מצביע על חטא כלשהו בחיך,
התוודה עליו.
ההתוודות כוללת:**

☆ הסכמה עם אלוהים שאכן חטאת.

☆ תודה לאלוהים על הסליחה שהוא מעניק לך.

☆ בקשה מאלוהים להשתנות, וביטחון בכך שהוא יעשה זאת.

אם תחוש אשמה, השאר את החטא מאחור ופנה לאלוהים. חזרה בתשובה מאפשרת לנו לדעת את אהבת אלוהים ואת סליחתו. אם תחזור בתשובה, תוכל לשוב ולהתקרב לאלוהים.

יישום

בקש מאלוהים להצביע על החטאים שלך. ערוך רשימה מפורטת שלהם. היה כן עם עצמך, זה ישאר בינך לבין אלוהים. כשסיימת, כתוב לרוחב העמוד: "אם נתוודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלוח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עוולה".

**"אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני, כי היטה
אוזנו לי, ובימי אקרא... חנון ה' וצדיק ואלוהינו
מרחם... כי חילצת נפשי ממוות, את עיני מן דמעה,
את רגלי מדחי".**

(תהילים קט"ז 2-1, 5, 8.)

3

רואים תוצאות

**"חטאתי אודיעך ועווני לא כיסיתי. אמרתי, אודה
עלי פשעי לה', ואתה נשאת עון חטאתי".**

(תהילים ל"ב 5.)

**"שכן אם דם פרים ושעירים ואפר הפרה,
בהיזרקם על הטמאים, יקדשו עד כדי לטהר את
הגוף, על אחת כמה וכמה דמו של המשיח
אשר הקריב עצמו לאלוהים ברוח עולמים ובלא מום
- יטהר את מצפוננו ממעשי מוות כדי
שנעבוד את אלוהים חיים".**

(האיגרת אל העברים ט' 13-14.)

הודות לקרבן המושלם ולחסד אלוהים כלפינו, כתב מחבר המזמור:

**"לא כחטאינו עשה לנו, ולא כעוונותינו גמל עלינו. כי
כגובה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו, כרחוק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו".**

(תהילים ק"ג 10-12.)

2

התנסות באהבת אלוהים ובסליחתו

לאחר שנשלח לך, עליך לשמור על חיי קדושה. עליך להתנגד לחטא. אם תחטא, התוודה על כך לפני אלוהים.

להתוודות פירושו להסכים עם אלוהים ודברו שחטאת.

**"אם נתוודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלוח לנו
על חטאינו ולטהר אותנו מכל עוולה".**

(איגרת יוחנן הראשונה א' 9.)

מה לעשות אם אחרי שהתוודית על החטא אתה עדיין חש אשמה?

בטח בדבר אלוהים. כתבי הקודש אומרים שהוא סלח לך. אל תשען על רגשותיך. אלוהים מעודד אותך לשקם מערכות יחסים עם אנשים שפגעת בהם. עליך לבקש סליחה מכל אדם שפגעת בו או העלבת אותו. אך אם לא תתוודה על החטא בפני אלוהים, רגשי אשמה לא יניחו לך.

הצעות לגדילה רוחנית

הקדש יום יום זמן להתייחד עם אלוהים וללמוד להכיר אותו באמצעות קריאה בכתבי הקודש ותפילה. אלה כלים חשובים שיעזרו לך לחולל שינוי בחייך, לגדול מבחינה רוחנית ולנצח את החטא ואת הרגלי העבר.

להלן כמה הצעות:

☆ אם אין ברשותך ספר הבריתות נשמח לעזור לך.

☆ קרא את מזמור ל"ב. ראה כיצד דוד נאבק בחטאו וכאשר התוודה אלוהים סלח לו והחזיר לו את שמחת החיים והתחברות עם עצמו.

☆ קרא באיגרת אל הגלטים ה' 16-23. שים לב כיצד הכול משתנה כשאנחנו מאפשרים לאלוהים לפעול בחיינו. אם חטאת, התוודה לפני אלוהים כפי שעשה דוד המלך במזמור תהילים נ"א, ובהתאם לכתוב באיגרת הראשונה ליוחנן א' 9. לאחר מכן, חזור ליהנות מקרבתו של אלוהים.

חסקנות

כאשר אנחנו מתוודים על חטאינו לפני אלוהים ומאמינים שהוא סולח לנו, אנחנו חווים את אהבתו ומתקרבים אליו.

נוכל לשקם מערכות יחסים פגועות אם נסלח לאלה שפגעו בנו ונבקש סליחה מאלה שגרמנו להם עוול.

אלוהים נתן לנו כוח לחיות חיים חדשים ורוחניים. בשיעור הבא נלמד כיצד להתקרב למקור הכוח של אלוהים - לרוח הקודש.

עדתו וזונו של יצחק

הגרמנים פלשו לפולין כשהייתי בן עשר, בשנת 1939. מטרם הייתה להשמיד את כל היהודים. הם עברו בכל הערים, בזזו ורמסו את בתינו ולקחו את כל מה שראו עיניהם.

באותה עת למדתי מהו רעב! כילד בן עשר לא ממש הבנתי מה מתרחש סביבי. כל מה שידעתי הוא שאני רעב ורוצה לאכול. אמי נותרה חסרת אונים כשלא נותר אוכל בבית, וכמפלג אחרון לקחה אותי לבית יתומים. היא אמרה לי שתבוא לבקר, שיהיו לי חברים בגילי ושקבל אוכל טוב, אז הסכמתי.

בדרך לשם אמרה לי אמי: "מעלה אינך עוד ילד, כי אם גבר. עליך להיות חזק, וחשוב יותר מכול: לעולם אל תגיד לאף אחד שאתה יהודי".

זו הייתה הפעם הראשונה בחיי שאמי דיברה אליי באופן כזה. כשהגענו לבית היתומים, לא אמרה להם אימא שהיא אמי, אלא שהייתי ילד רעב שמצאה ברחוב. מילות הפרידה שלה היו: "אל תפחד, אבוא לבקר אותך בשבוע הבא!".

היא לעולם לא הגיעה, וזו הייתה הפעם האחרונה שראיתי אותה.

בינתיים הגיעו שמועות לגסטפו שילדים יהודים מסתתרים בבתי היתומים השונים, והם הגיעו אלינו במטרה למצוא אותם. בשבילי, זה היה הזמן לעמוד במילתה של אמי ולהיות גבר.

אחד מקציני הגסטפו קרא לי לבוא קדימה. חשבתי שהגיע הסוף שלי, אך הוא אמר: "הנה ילד בלונדיני בעל דם ארי טהור!" – שערי הבלונדיני הציל אותי באותו היום.

כמה חודשים לאחר מכן הגיעו אנשי הגסטפו שנית, והפעם כדי לקחת אותנו למחנות האימונים של ה"היטלרוגנד" (הנוער ההיטלרי). נשלחנו לברלין, אך לאחר שבועיים הוחלט להחזיר אותי לפולין, כי הייתי קטן, חלש וצעיר מדי.

לא היו לי בית או הורים לשוב אליהם. למיטב ידיעתי – קרובי היו כלואים בין חומות גטו ורשה. הייתי אמיץ מספיק כדי לבקש מהממונים עליי מעט כסף לרכבת כדי שאוכל לחזור לוורשה.

משחזרתי לוורשה, הצטרפתי לילדים שעסקו בהברחת אוכל אל תוך הגטו דרך תעלות הביוב, אך ניסיונותי למצוא את משפחתי כשלו כישלון חרוץ. משגילו הנאצים כי מוכרח אוכל דרך תעלות הביוב, הם מיהרו לחסום אותן, וכך הגיעו לידי סיום מבצעי ההברחה, ואני הייתי תקוע בתוך הגטו.

הרעב היה האויב האכזרי ביותר. אנשים רבים מספור גוועו ברעב, והרחובות היו מלאים בדמויות מזוועות של גוויות מהלכות.

החלטתי לנסות את מזלי ולברוח בקפיצה מהחומה. ידעתי שאם אשאר בגטו, סופי יהיה מוות. אם הייתי מת מירי בניסיוני לברוח – היה זה עתיד טוב יותר מאשר לגווע ברעב בין חומות הגטו.

נסתי על נפשי ובאורח פלא ניצלתי חיי, אף לא אחת מהיריות פגעה בי. אך זה לא היה הסוף! עוד חמש וחצי שנים של סבל עברו עליי במהלך השואה.

לאחר האירוע הזה היו עוד מקרים רבים שבהם פגשתי את המוות פנים אל פנים, אך דווקא בהם מצאתי את המתנה הגדולה מכול: חיים!

לקראת סוף שנת 1947, עליתי לארץ ישראל ביחד עם ניצולי שואה רבים. הצטרפתי לאצ"ל ולחמתי במלחמת העצמאות.

אך בטחתי באלוהים שיעזור לי ויספק לי את כל צרכיי.
עם חלוף הזמן התחתנתי, והתברכתי בבת ושלושה בנים. נזכרתי
בקטע שקראתי:

"הזורעים בדמעה, ברינה יקצורו".

(תהילים קכ"ו 5).

היום יש לי שישה עשר נכדים ואני מתפלל שכולם יגדלו ויאהבו
את אלוהים ואת ישוע המשיח. כולי מלא ברכה והודיה למושיע
על כל אשר עשה בי. מה נהדר האל!

סוף המלחמה השאיר אותי עם שאלה אחת נוקבת: "איך ניצחנו
כאשר בידנו לא היה כמעט נשק, והיינו מוקפים ומתקפים על
ידי כל כך הרבה מדינות ערביות? מי לחם עבורנו?".

ביום חופש אחד מן הצבא, הגעתי לתל אביב. בעודי יושב על
ספסל, ניגשה אליי אישה והניחה בידי ספר תנ"ך. זו הייתה
הפעם הראשונה שראיתי תנ"ך, לא שמעתי על קיומו קודם לכן.

לקחתי את התנ"ך, ובאקראי פתחתי במזמור אשר בו כתוב:

"כי אבי ואמי עזבוני, וה' יאספני".

(תהילים כ"ז 10).

זו הייתה התשובה לשאלתי!

המשכתי לקרוא בספר התנ"ך שלי, אך לאחר זמן מה הוא נגנב.

למרות זאת הגיתי בדברים אשר כן הספקתי לקרוא. עם
שחרורי מהצבא חיפשתי תנ"ך חדש. הייתי להוט לדעת מי
היה זה שנלחם עמנו, שהרי תהילים קכ"ד 2 מכריז בבהירות:

"לולי ה', שהיה לנו, בקום עלינו אדם..."

לאחר זמן מה עברתי לירושלים, וכמו רבים אחרים גרתי
ב"מעברה", בצריפי מגורים קטנים שנבנו למען העולים הרבים
אחרי המלחמה. בתקופה הזו הוזמנתי לראשונה לשיעור תנ"ך.

עם הזמן ואחרי הרבה לימוד תנ"ך הבנתי שישוע הוא המשיח
היהודי. בהתחלה היה זה קשה ומסובך עבורי לתפוס. איך יכול
להיות שישוע, זה שגם הנאצים האמינו בו, הוא התקווה של עם
ישראל ושל העולם?

אך ככל שלמדתי התמלאתי שלום ושלווה נוכח ההחלטה להאמין
בישוע. הוא המשיח אשר כיפר על חטאיי. מאותו זמן והלאה כל
מבטחי וצורכי היו בו.

למדתי שההולכים בתמים אחרי ישוע, הולכים בתמים גם אחרי
אלוהים, הם אינם מתנהגים כמו הנאצים. בני האדם חוטאים,
והם מסוגלים לכל סוג של רוע כאשר הם חיים ללא אלוהים.

החיים לא היו קלים בתקופה שלאחר המלחמה. עמדו בפניי
הרבה קשיים, שהגדולים מכולם היו מציאת עבודה ומקום לינה,

בתהילים נ"א דוד המלך מתפלל לאלוהים ומבקש:

"...ורוח קודשך, אל תיקח ממני".

(פסוק 13).

לאחר שישוע קם מן המתים והיה עם תלמידיו ארבעים יום, הוא אמר להם:

"אל תעזבו את ירושלים, כי אם חכו לקיום הבטחת

האב אשר שמעתם אותה מפיו".

(מעשה השליחים א' 4).

שבעה שבועות אחרי חג פסח, בחג השבועות, התקיים הכתוב. אלוהים שלח את רוח הקודש אל המאמינים.

אלוהים נותן לנו את רוח הקודש כדי שנוכל להתגבר על פיתויים, רשע ותאוות הבשר שתוקפים אותנו יום יום. רוח הקודש עוזר לנו להתמודד עם תאוות העולם הזה ולהימנע מחטא. רוח הקודש הוא רוח האמת. הוא שעוזר לנו להבין את דבר אלוהים, מעודד אותנו, ועוזר לגדול מבחינה רוחנית.

רוח הקודש בא כדי לפאר בנו ודרכינו את אלוהים. כאשר אנחנו סולחים ומראים חסד לזולת, אנחנו מפארים את אלוהים. כשאנחנו משרים סביבנו שלום ומתנהגים בענווה, אנחנו מפארים את אלוהים.

רוח הקודש מניב בנו את פרי הרוח כדי שתכונותיו של בן האלוהים ישתקפו בחיינו. כשאנחנו מקדישים את חיינו לאלוהים והולכים בביטחון בעקבות המשיח, אנחנו שואפים לחיות על פי הרוח, שפירותיו הם: אהבה, שמחה, שלום, אורך רוח, נדיבות, טוב לב, נאמנות, ענווה, ריסון עצמי. (האיגרת אל הגלטים ה' 22-23)

ישוע אומר:

"עמדו בי ואני בכם. כמו שהשריג אינו יכול לעשות

פרי מאליו אם לא יעמוד בגפן, כך גם אתם אם לא

תעמדו בי. אני הגפן, אתם השריגים.

העומד בי ואני בו עושה פרי לרוב,

שכן בלעדיי אינכם יכולים לעשות דבר".

(יוחנן ט"ו 4-5).

כיצד אעשה את מה שאלוהים מצווה?

"אם אתם אוהבים אותי, הרי

שתשמרו את מצוותי. ואני אבקש

מהאב ויתן לכם מנחם אחר שיהיה

עמכם לעולם, את רוח האמת אשר

העולם אינו יכול לקבל משום שאינו

רואה אותה, אף אינו מכיר אותה.

אתם מכירים אותה, כי היא שוכנת

עמכם ותהיה בכם".

(יוחנן י"ד 15-17).

הכוח לחיות חיים חדשים ורוחניים

בכל יום אנחנו עומדים בפני בחירה: מה לומר, לאן

ללכת, מה לעשות. כיצד נסתכל על החיים מנקודת

ראותו של אלוהים ונחיה כפי שרצוי בעיניו?

רוח הקודש הוא מקור הכוח של המאמין

במשיח

כפי שהקרבה שלנו לאלוהים תלויה במה שעשה

אלוהים באמצעות ישוע המשיח, כך גם היכולת

שלנו לחיות חיים חדשים ורוחניים תלויה

באלוהים. כדי לחיות כפי שרצוי בעיני אלוהים,

עלינו לשאוב ממנו כוח באמצעות רוח הקודש.

אבל מי הוא רוח הקודש ומה הוא עושה?

ישוע אמר שעלינו לבטוח בו ולדבוק בו כדי שנראה את תכונותיו
ונידמה לו. והוא נותן לנו לנצח את הרע ואת החטא. הוא גם נותן
לנו כוח לספר עליו לאחרים.

”אבל בבוא עליכם רוח הקודש תקבלו כוח

ותהיו עדיי הן בירושלים והן

בכל יהודה ושומרון,

עד קצה הארץ”.

(מעשי השליחים א' 8).

ג. היה בטוח שרוח הקודש ימלא אותך

אתה יכול לסמוך על כך שאלוהים ישנה את חייך אם אתה מאמין בו. כל מה שעליך לעשות הוא לבקש מאלוהים שישנה אותך. אלוהים הבטיח לענות על בקשותינו.

"וביטחוננו בו שאם נבקש דבר כרצונו ישמע אותנו, ואם יודעים אנו שהוא שומע אותנו בכל אשר נבקש, יודעים אנו כי המשאלות שביקשנו ממנו ניתנות לנו".

(איגרת יוחנן הראשונה ה' 14-15).

מכיוון שאלוהים רוצה למלא אותך ברוח הקודש, אתה יכול להיות בטוח שאם תבקש ממנו, הוא יעשה זאת.

הקפד להקדיש זמן לאלוהים יום יום, לקרוא בכתבי הקודש ולהתפלל. השתדל לעשות זאת כפי שעשה מחבר תהילים:

**"מה אהבתי תורתך. כל היום היא שיחתי...
צדק עדותיך לעולם. הבינני ואחיה".**

(תהילים קי"ט 97, 144).

מסקנות

רוח הקודש הוא מקור הכוח לחיות חיים חדשים. עליך להפקיד בידי אלוהים את השליטה על חייך ולבקש ממנו למלא אותך ברוח הקודש.

אתה יכול לבטוח באלוהים רק במידה שאתה מכיר אותו. איך נלמד להכיר את אלוהים? על כך נענה בפרק הבא.

**"אם נתוודה את חטאותינו
נאמן הוא וצדיק לסלוח
לחטאותינו ולטהרנו
מכל עוון".**

(איגרת יוחנן הראשונה א' 9)

התמלא ברוח הקודש

בברית החדשה, באיגרת אל האפסים ה' 18 אלוהים מצווה עלינו: "אל תשתכרו מיין, שכן זה מביא לידי פריצות, אלא הימלאו ברוח".

ככול שאתה מתמלא ברוח הקודש ומניח לו לכוון אותך, אלוהים משנה אותך ונותן לך כוח לדבר עם אחרים על המשיח.

א. התוודה על חטאך

**"און אם ראיתי בלבי,
לא ישמע אדוני".**

(תהילים ס"ו 18).

ב. בטח במשיח בכל תחום בחיך

**"לכן אל ימשול החטא בגופכם
בן התמותה ואל יכניע אתכם לתאוותיו,
ואל תמסרו את אבריכם
לחטא ככלים של רשע, אלא מסרו את
עצמכם לאלוהים כאנשים חיים
שהוקמו מן המתים, ואת אבריכם תמסרו
לאלוהים ככלים של צדק".**
(האיגרת אל הרומים ו' 12-13).

נולדתי בינואר 1981 וגדלתי בקיבוץ בצפון הארץ במשפחה חילונית לחלוטין. ההורים שלי לא התחתנו ואני הייתי התינוק הראשון בקיבוץ שנולד מחוץ לנישואין. כמו שדוד המלך אמר "בחטא יחמתי אמי". נולדתי לתוך חטא וגדלתי בעולם מלא חטא. החברה שבה חונכתי הייתה מאוד מתירנית וללא גבולות, כמיטב המסורת הקיבוצית.

בגיל שבע עברתי עם אמי לעיר במרכז הארץ ושם חיינו שבע שנים. לא ידענו מה זה לגור בעיר ולשלם חשבונות. כסף, בנק, צ'ק ואשראי היו מושגים זרים לנו. היינו די אבודים בעולם חדש ומאיים. התקשיתי מאוד למצוא את מקומי בין הילדים העירוניים. הרגשתי כאילו אני מכוכב אחר ושארין הרבה מן המשותף בינינו. לא היה אף פעם כסף בבית וחיינו בעוני רוב הזמן. אמי עבדה שתים עשרה שעות ביום ואחי הגדול ממני, בא והלך וחי את חייו שלו. כל אותו זמן הייתה בתוכי זעקה למשהו יציב, לסלע איתן, למשהו שלא יזוז, כי נדמה שהכול זז והשתנה סביבי כל הזמן. חיפשתי דוגמה בחיי למשהו או משהו שניתן לסמוך עליו.

מכיוון שיציבות ואיתנות לא ראיתי בעולם המבוגרים סביבי, החלטתי לפנות, או אולי לברוח, לעולם הרוח. כבר מגיל מאוד צעיר חקרתי דרכים שונות ושיטות שונות שהבטיחו שלום ומשמעות, אהבה והארה, כל מה שנהוג לכנות "העידן החדש". זה היה העולם שאליו ברחתי, ושם חיפשתי תשובות. בגיל ארבע עשרה עברנו לדרום והתחלתי את לימודי התיכון בבאר שבע. שם החיפוש הפך יותר ויותר לבריחה. ברחתי לסמים, אלכוהול, חיי זימה ושקר. כמובן שאלה לוו בדיכאונות ומשברים. גיששתי כמו עיוור באפלה שמנסה למצוא את הדרך אך מועד שוב ושוב. המנטרות והמדיטציות לא עזרו. התגייסתי לצבא עדיין בלי תשובות, עדיין תולה תקווה בעולם הרוח ועדיין בורח ממה שמסביבי.

לאחר הצבא הצעתי לאמי שננסה לגור במקום אחר כי בישראל זה פשוט לא הולך. היו לנו דרכונים בריטיים (כי שם אמי נולדה), ולכן החלטנו לנסוע לשם כדי להתחיל מחדש. מתוך נחישות לשרוד ואיכשהו אולי גם להצליח, עזבנו את הארץ. נשגב היה מבינתנו שיש אל בשמיים ששולט בחיינו, ושלא אנחנו אוחזים במושכות אלא הוא. באנגליה אזל לנו כל כספנו מסיבות שונות ונשארו בחוסר כול.

באנגליה פגשה אמי יהודים המאמינים בישוע ודי מהר האמינה גם היא. בעבר שמענו על ישוע, אפילו מאנשים בתוך משפחתנו, אבל מעולם לא הסכמנו להכיר בכך שהוא המשיח המובטח לנו על-פי כל הנבואות. חשבנו שאנחנו חזקים ושאיננו זקוקים לאלוהים או משיח. המשכתי במסעי באנגליה וסקוטלנד, ולבסוף גם אני נכנעתי למלך המשיח - ישוע בן דוד. כשהייתי באחד מאיי התעלה האנגלית, פגשתי אנשים שהראו לי את הנבואות על המשיח ועל עם ישראל. נדהמתי לגלות ששיבתו של עם ישראל לארץ היא התגשמות של נבואה, ושההבטחה היא לא לשיקום פיזי בלבד אלא גם רוחני. ביחזקאל ל"ו 24-29 נאמר:

**"ולקחתי אתכם מן הגויים וקיבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם. וזרקתי
עליכם מים טהורים...
ונתתי לכם לב חדש,
ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן**

להתמלא. הסיפוק והשלמות אינם באים מדברים חומריים וגם לא מדת כלשהי, אלא רק מכך שאני יודע את אלוהי ישראל! אני מודה לאלוהים על מה שהוא עשה בחיי, ומתפלל שעוד רבים מבני עמנו יטעמו ויראו כי טוב ה'!

מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם... והושעתי אתכם מכל טומאותיכם."

בתחילה בעטתי ומרדתי באמת, אבל כשסוף סוף נכנעתי והבנתי שאני חוטא שזקוק נואשות לחסד אלוהים, חוויתי שלום שמעולם לא ידעתי שהוא קיים, ואהבה שאינה יודעת גבולות. גיליתי שכל מה שחיפשתי, הכול גלום באחד - במשיח ובגואל ישוע. כשהבנתי זאת, כרעתי ברך ואמרתי:

היום אינני מרגיש שחסר לי דבר או שיש איזה חלל ריק המחכה

**"אֵלֹהֵי ואלוהיי, אתה כל
מה שאי פעם חיפשתי,
ולך אני נכנע ומוסר את
חיי. אני רוצה לשרת
אותך ולאהוב אותך בכל
לבבי, בכל נפשי ובכל
מאודי".**

לגדול באמונה

כשרוח הקודש יכוון את חיך, הביטחון שלך באלוהים יגדל.

1. מה זה אומר לגדול באמונה?

לגדול באמונה פירושו להכיר את אלוהים, לאהוב אותו ולציית לו.

"ואלה הם חיי עולם: שיכירו אותך אלוהי האמת לבדו, ואת אשר שלחת - את ישוע המשיח".
(יוחנן י"ז 3).

"השיב לו ישוע: 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך. זאת המצווה הגדולה והראשונה".
(מתי כ"ב 37-38).

אהבתך לאלוהים תניע אותך לציית למצוותיו. ישוע אמר:

"המחזיק במצוותי ושומר אותן הוא האהב אותי, והאהב אותי, אבי יאהב אותו. גם אני אוהב אותו ואגלה לו את עצמי".
(יוחנן י"ד 21).

2. כיצד לגדול באמונה?

התחברות חשובה לכל מערכת יחסים. יש ארבעה היבטים של התחברות שיעזרו לך לגדול באמונה.

א. קריאה בכתובים - אלוהים מדבר אלינו בעיקר דרך כתבי הקודש. דרכם הוא מגלה את אופיו ואת רצונו.

"כל הכתוב נכתב ברוח אלוהים ומועיל הוא להוראה, לתוכחה, לתיקון, לחינוך במעגלי צדק. למען יהיה איש האלוהים מושלם ומוכשר לכל מעשה טוב".
(איגרת שאול השנייה אל טימותיאוס ג' 16-17).

תפילה

ב. תפילה - בתפילה אנו חולקים עם אלוהים את המחשבות, את המצוקות ואת הרצונות שלנו.

"אל תדאגו לשום דבר, כי אם בכל דבר הציגו משאלותיכם לאלוהים בתפילה ובתחנונים ובהודיה. ושלום אלוהים הנשגב מכל שכל ינצור את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע".
(האיגרת אל הפליפים ד' 6-7).

"וביטחוננו בו שאם נבקש דבר כרצונו, ישמע אותנו. ואם יודעים אנו שהוא שומע אותנו בכל אשר נבקש, יודעים אנו כי המשאלות שביקשנו ממנו ניתנות לנו".
(איגרת יוחנן הראשונה ה' 14-15).

מהפסוקים האלה אנחנו לומדים שאפשר להתפלל על כל דבר התואם את רצון אלוהים. כשאנחנו מתפללים לאלוהים הוא שומע אותנו וגם עונה לנו. גם הודיה היא תפילה לאלוהים.

"אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני".
(תהילים קט"ז 1).

"אלי אתה ואודך, אלוהי ארוממך. הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו".
(תהילים קי"ח 28-29).

התחברות

ג. התחברות עם המאמינים - כך אנו בונים זה את זה.

"נשים לבנו איש אל רעהו, לעורר זה את זה לאהבה ולמעשים טובים. בל נזניח את התכנסותנו כמנהג כמה אנשים, כי אם נעודד איש את רעהו".

(האיגרת אל העברים י" 24-25)

"אהבו איש את רעהו באהבת אחים כנה. הקדימו לנהוג כבוד איש ברעהו... תנו את חלקכם לצרכי הקדושים ושאפו להכניס אורחים... שמחו עם השמחים ובכו עם הבוכים".

(האיגרת אל הרומים י"ב 10,13,15).

חשוב מאוד לבלות בחברת מאמינים ולעודד זה את זה. המקור ביוונית של המילה "התחברות" היא "קווינ'יה" שפירושה "לחלוק דברים משותפים". יש אומרים שאדם ללא ידיד נפש דומה לגוף ללא ראש. ידיד נפש הוא אדם שמחזק אותך ומעודד אותך לגדול מבחינה רוחנית, מלווה אותך בדרכך ואינו מתנשא עליך. עלינו לחלוק את ניסיונו הרוחני עם אנשים שאוהבים את אלוהים. אלוהים קורא לנו לבנות ולחזק איש את רעהו כגוף אחד.

ד. התחברות עם אנשים שעדיין אינם מכירים את אלוהים - אנחנו מבשרים להם על המשיח במילים ובמעשים. ישוע המשיח הוא השם יחיד שבו ניתן להיוושע. בחג השבועות אמר שמעון פטרוס ליהודים בירושלים:

"ואין הישועה באחר, ואין תחת השמים שם אחר הניתן לבני אדם, אשר בו ניוושע".

(מעשה השליחים ד' 12, תרגום דעליטש).

מסקנות

אם תבטח ברוח הקודש, תקרא בכתובים, תתפלל, תבלה בחברת מאמינים אחרים ותספר לאנשים על אלוהים, המשיח יטביע בך את אופיו ואתה תגדל מבחינה רוחנית.

אלף שנה מראש מנבא דוד באיזה מוות ימות המשיח עבור חטאינו ומתאר את המוות הנורא בצליבה בירושלים. ארועים שהתקיימו במדויק בישוע המשיח.

"אלי, אלי, למה עזבתני? רחוק מישועתי דברי שאגתי.

אלוהיי, אקרא יומם, ולא תענה, ולילה ולא דומייה לי.

ואתה קדוש יושב תהילות ישראל בך בטחו אבותינו, בטחו ותפלטמו אליך זעקו ונמלטו, בך בטחו ולא בושו.

ואנוכי תולעת ולא איש, חרפת אדם ובזוי עם. כל רואיי ילעגו לי, יפטירו בשפה, יניעו ראש.

גול אל ה' יפלטוהו, יצילוהו כי חפץ בו.

כי אתה גוחי מבטן, מבטיחי, על שדי אמי.

עליך השלכתי מרחם, מבטן אמי, אלי אתה.

אל תרחק ממני, כי צרה קרובה: כי אין עוזר.

סבבוני פרים רבים, אבירי בשן כתרוני.

פצו עליי פיהם, אריה טורף ושואג.

כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותיי.

היה לבי כדונג, נמס בתוך מעיי.

יבש כחרש כוחי, ולשוני מודבק מלקוחיי,

ולעפר מוות תשפתני. כי סבבוני כלבים,

עדת מרעים הקיפוני,

כארי ידי ורגליי. אספר כל עצמותיי,

המה יביטו, יראו בי.

יחלקו בגדיי להם,

ועל לבושי יפילו גורל."

(תהילים כ"ב 1-19)

בלומדנו את התנ"ך, כדבר אלוהים, קשה לא לראות כיצד אלוהי ישראל חושף את אישיות המשיח ומכין את העם לפגישה עמו. נושא חשוב זה עובר כחוט השני לאורך כל כתבי הקודש.

כפרה, סליחת חטאים, גאולה מאובדן נצחי, חיים חדשים, אמונה חיה וחיי נצח הם ביטוי של אהבת אלוהים בדמותו של משיח ישראל.

אלוהים רשם באמצעות משה את דברי הנבואה החושפים את אישיות המשיח כנביא. חשוב לציין שאחרי משה קמו נביאים רבים, אבל אלוהים מייחד רק אחד מהם, שגדול ממה. כל נביאי התנ"ך נקראו על ידי אלוהים להכריז את דברו, ולהצביע על האישיות הגדולה ביותר בהיסטוריה של עם ישראל ושל העולם כולו.

"נביא אקים להם מקרב אחיהם, כמוך. ונתתי דברי בפיו, ודיבר אליהם את כל אשר אצוונו. והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי, אשר ידבר בשמי, אנוכי אדרוש מעמו."

(דברים י"ח 18-19).

דוד היה מלך ישראל ונביא ה'. הוא כתב מזמורים, שבהם הוא מנבא על המשיח כעל משיחו ובנו של אלוהים.

"למה רגשו גויים ולאומים יהגו ריק יתייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו

ננתקה את מוסדותימו ונשליכה ממנו עבותימו

יושב בשמים ישחק, אדוני ילעג למו

אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו

ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קודשי

אספרה אל חוק: יהוה אמר אלי, בני אתה,

אני היום ילדתיך שאל ממני ואתנה גויים נחלתך, ואחזתך אפסי ארץ

תרועם בשבט ברזל, ככלי יוצר תנפצם

ועתה מלכים השכילו, היווסרו שופטי ארץ

עיבדו את יהוה ביראה, וגילו ברעדה

נשקו בר, פן יאנף ותאבדו דרך, כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו."

והוא מחולל מפשעינו, מדוכא מעוונותינו, מוסר
 שלומנו עליו, ובחבורתו נרפא לנו.
 כולנו כצאן תעינו, איש לדרכו פנינו, ויהוה הפגיע בו
 את עוון כולנו. ניגש והוא נענה ולא יפתח פיו.
 כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה, ולא
 יפתח פיו. מעוצר וממשפט לוקח ואת דורו מי ישוחח.
 כי נגזר מארץ חיים, מפשע עמי נגע למו.
 ויתן את רשעים קברו, ואת עשיר במותיו, על לא
 חמס עשה ולא מרמה בפיו. ויהוה חפץ דכאו, החלי
 אם תשים אשם נפשו, יראה זרע יאריך ימים וחפץ
 יהוה בידו יצלח. מעמך נפשו יראה ישבע,
 בדעתו יצדיק צדיק עבדי, לרבים ועוונותם הוא
 יסבול. לכן אחלק לו ברבים, ואת עצומים יחלק שלל,
 תחת אשר הערה למות נפשו, ואת פושעים נמנה.
 והוא חטא רבים נשא, ולפושעים יפגיע."

הנביא מיכה ניבא שהמשיח יולד ביהודה בעיר קטנה בשם בית
 לחם. הוא יהיה מושל בישראל ומוצאו מקדם. דבריו מצביעים
 על כך שאף כי המשיח נולד כבן אדם – למען בני האדם, טבעו
 אלוהית, ואין לה התחלה ולא סוף.

"ואתה בית לחם אפרתה, צעיר להיות באלפי יהודה,
 ממך לי יצא להיות מושל בישראל. ומוצאותיו מקדם,
 מימי עולם".
 (מיכה ה' 2-1).

דרך הנביא זכריה אמר אלוהים שיבוא יום ויפתח פתח לבית דוד
 וליושבי ירושלים לכפרת חטאם וטומאתם. את כפרת החטאים
 עשה אלוהים באמצעות בנו, שהוא המקור האמתי לטהרת
 החטא. בנו נצלב ושפך את דמו עבור חטאינו. כשהמשיח יחזור
 כמלך וכמושיע כל שנים עשר השבטים יספדו על כך שדחו אותו.

"ושפכתי על בית דוד ועל יושבי ירושלים רוח חן
 ותחנונים, והביטו אלי, את אשר דקרו. וספדו עליו
 כמספד על היחיד, והמר עליו, כהמר על הבכור.
 ביום ההוא יגדל המספד בירושלים, כמספד
 הדדרימון, בבקעת מגידון.
 וספדה הארץ, משפחות משפחות לבד.
 משפחת בית דוד לבד, ונשיהם לבד,
 משפחת בית נתן לבד, ונשיהם לבד.

נביא ישעיהו דיבר רבות על המשיח שעתיד היה לבוא ומתאר
 היטב את לידתו העל-טבעית. הוא כתב שהמשיח יביא שלום
 ושמחה ועם שיושב בחושך יראה אור גדול.

"ויאמר, שמעו נא בית דוד: המעט מכם הלאות
 אנשים, כי תלאו גם את אלוהיי. לכן ייתן אדוני הוא
 לכם אות: הנה העלמה הרה ויולדת בן, וקראת שמו,
 עמנואל...העם ההולכים בחושך ראו אור גדול. יושבי
 בארץ צלמוות, אור נגה עליהם...כי ילד יולד לנו, בן
 ייתן לנו, ותהיי המשרה על שכמו, ויקרא שמו פלא
 יועץ, אל גיבור, אבי עד, שר שלום".
 (ישעיהו ז' 13-14, ט' 2-1, 6-7).

בישעיהו פרק ג' מתוארת אישיותו של המשיח שאותו שלח
 אלוהים ליהודה כדי לכפר על חטאי העם. אלוהים בחר עבורו
 את דרך הסבל והשפלה, והוביל את בנו למוות למעננו ואחר כך
 הקים אותו מן המתים. כמותו ובתחייתו ישוע המשיח ניצח את
 השטן, את החטא ואת המוות והוא נותן את הניצחון הזה לכל
 המאמין בו.

"מי האמין לשמועתינו וזרוע ה' על מי נגלתה. ויעל
 כיונק לפניו, וכשורש מארץ ציה, לא תואר לו, ולא
 הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו. נבזה וחדל אישים,
 איש מכאובות וידוע חולי, וכמסתר פנים ממנו,
 נבזה ולא חשבנוהו. אכן חליינו הוא נשא, ומכאובינו
 סבלם. ואנחנו חשבנוהו נגוע, מוכה אלוהים ומעונה.

להימצא באהבתו הנעלה וליהנות ממנו לנצח!

משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד,
משפחת השמע'י לבד, ונשיהם לבד.
כל המשפחות הנשארות – משפחות משפחות לבד
ונשיהם לבד".
(זכריה י"ב 10-14).

"הנני שולח מלאכי ופינה דרך לפניי.
ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים, ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא, אמר יהוה צבאות. ומי מכלכל את יום
בואו, ומי העומד בהראותו. כי הוא כאש מצרף
וכברית מכבסים.
וישב מצרף ומטהר כסף וטיהר את בני לוי
וזיקק אותם כזהב וככסף. והיו ליהוה מגישי
מנחה בצדקה וערבה ליהוה, מנחת יהודה
וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר.
ובעושי שקר שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר.
ולא יראוני, אמר יהוה צבאות.
כי אני יהוה, לא שנייתי,
ואתם בני יעקב לא כליתם".
(מלאכי ג' 1-6).

אלוהי צבאות אומר בבירור שהוא ישלח את מלאכו כדי להכין
דרך לאלוהים. אותו מלאך הוא אלוהים מן השמים, שבא פתאום
להיכלו לפני אלפיים שנה. רבים מחפשים אותו, אבל הוא כבר
בא ומחכה לך, שאתה תבוא אליו, אל ישוע המשיח. אהבתו
קדושה, אינסופית וחסרת גבולות. להיות עם המשיח, להאמין בו,
לאהוב אותו ולחיות למענו זו הזכות הגדולה ביותר עבור בן אדם.

מחכים לשמוע את תגובתך לספר "הכוח להשתנות".

כמו כן, ניתן להזמין בחינם את הספרים הבאים:

✧ **כתבי הקודש (תנ"ך וברית החדשה)**

✧ **הספר "למה דווקא אני"**

✧ **הסרט על ההיסטוריה היהודית**

כתוב לנו לכתובת:

ahavanaala@gmail.com

או התקשר:

08-9104444

054-610-1530

052-302-5627